

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ.

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, РИНОН Ч. 10. II. ПОВ.
Телефон Редакції й Адм.: 223-41
Телефон Друкарні 223-25
Адреса для телегр.: Діло Львів
Комто: П. К. О. Львів 504.000.
Банку Чеських Лівон.
Прага „Діло“.
Рукописів не звертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно (з книжкою) . . . 5.00 зол.
Чвертьрічна . . . 15.00 „
Піврічна . . . 30.00 „
Річна . . . 60.00 „
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ. У ЧЕ.
ХОСЛОВАЧЧИНІ 30 НОР. Ч.
У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 СОТ.

ВСІ ТОЧНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ ДІСТАЮТЬ ЩОМІСЯЦЯ БЕЗПЛАТНО
КНИЖКУ Б-НИ „ДІЛО“ В ОБЕМІ 10—15 АРКУШІВ ДРУКУ.

Осмайте свої ощадності і аську часово займу готівку
В ЦЕНТРОБАНКУ
у Львові при вулиці ТРЕТЬОГО МАЯ Ч. 15,
як це на тільки безпечно і корисно для Вас льоната,
як це на тільки економічно для нашого господарсько-
го центрального організму. Центробанк акредитує наші
кооперативні центри, Українбанк, Повітові Союзи,
Районні Мелочарні та інші кооперативні промисл.
як це на тільки потрібні міліони своїх ощадностей.

Велике виховне значіння
мають ПРЕМІЙНІ ВИКЛАДКОВІ КНИЖЕЧКИ
Кооперативного Банку „ДНІСТЕР“ у Львові, Руська 20.
на які складаючи що місяця впродовж року викладки
від зол. 5.— вгору можна одержати крім відсотків ще
й нагороду за ощадність в сумі 25 до 100 зол.

ВЕЛИКІ ВЕЧЕРНІЦІ МЕДИКІВ
5. II. 1938
КАСИНІ ПОЧТОВЦІВ.

Архiepіскоп Олексій виїхав до Гриньок.

Православна Митрополія у Варшаві видала
заявку, в якому повідомляє, що у зв'язку з
лікарським подорожжям на Крем'янецьчину, виїхав туди
архiepіскоп Олексій для потішення православ.

них вірних. Комуникат агадує про зворушливі
сцени, з якими православного владика стріча-
ло українське православне населення

Москаль — першим секретарем КП(б)У.

Косюра замінив заступником голови
секретату СССР. Новим першим секретарем
КП(б)У став на його місце москаль Хрущов,

дотеперішній секретар московського обласного
партійного комітету.

Рузвельт домагається поважної розбудови американських збройних сил.

Президент Злучених Держав Рузвельт пред-
ставив конгресові (парламентові) внесок вна-
слідстві нових кредитів на скріплення американ-
ських збройних сил, а саме:

3,800,000 дол. на летунську оборону, 450,000
дол. на уліщення військових резерв, 6,000,000
дол. на техніку уліщення і випосаження арсе-
налу, 2,000,000 дол. на збільшення припасів му-
шкет, 15,000,000 дол. на будову кораблів.

Крім того през. Рузвельт домагається спе-
ціальних заповідей, які обмежуватимуть заробітки під-
приємств, що продукують воєнні матеріали.

МОБІЛІЗАЦІЯ АМЕРИКАНСЬКОГО ПРО- МИСЛУ.

Додаткові кредити на військові цілі, що
випускає Рузвельт, призначені у великій
частині на підготовку економічної мобілізації
Злучених Держав.

Виробити й magazинувати воєнні мате-
ріали замість остільки недоцільно, що з
постійним поступом військової техніки
не спостерігається. Тому американський уряд хотів
її переорганізувати промисл, щоб він міг
на зброю війни негайно зайнятися продукцією
воєнних матеріалів. Тому Рузвельт передбачує

б.мільйонний кредит на виріб моделей, які діста-
ли би приватні фабрики, щоб могли приступи-
ти до продукції від перших днів війни.

РОЗБУДОВА МАРИНАРКИ.

На основі предложеного американському
парламентові додаткового бюджету поємність
кораблів, що їх мають почати будувати до 1.
липня 1938 р. збільшиться на більше як пів міль-
йона тон. У плані розбудови флоту перед-
бачено:

5 панцирників тонуажу 175,000 тон, 2 авіо-
матки — 30,000 тон, 10 легких кружляків —
78,754 тон, 33 контрторпедовці — 50,000 тон,
15 підводних човнів — 13,658 тон. 4 кораблі
для ескорти підводних човнів — 36,200 тон,
різні помічні одиниці — 38,250 тон.

ПИТАННЯ ТОНАЖУ ПАНЦИРНИКІВ.

Панцирники матимуть по 35,000 тон поєм-
ності. Зрештою зближені до уряду кола твер-
дять, що тонуаж панцирників ще не вирішений;
він мабуть перевищить максимальну поємність
передбачену в морських договорах: вашингтон-
ському й льондонському. Рішення в цій справі
залежить від вислуду англо-американських пе-
реговорів.

Жи́ди хотять емігрувати з Румунії.

140 делегатів румунських сіоністів відбуло
в Бухарест нараду над зорганізуванням емі-
грації жидів з Румунії.

Група жидів передала прем'єрові меморіал,
в якому стверджує, що необхідно утворити десять
установ новий осередок для жидівських емі-
грантів.

РУМУНСЬКИЙ ПРЕМ'ЄР ПРО ЖИДІВ ТА КОМУНІСТІВ.

Прем'єр Гога ствердив у розмові з пред-
ставником „Дойче Націоненблат“, що до вирі-
шення жидівського питання є тільки один вихід:

Зібрати всіх жидів на ще вільну територію і
створити там жидівську національну державу.

На запит, як ставиться нова Румунія до
більшовику сказав прем'єр: „Певно, що не всі
жи́ди комуністи, але не знаю як це розуміти,
що комуністичні агенти в Румунії переважно
жи́ди. Наш світогляд і наша воля охоронити
румунську державу ставить нас у табір отвер-
тих і рішучих ворогів більшовизму“.

При кінці висказався прем'єр за ширим
співробітництвом з національними меншинами:
з мадярами й німцями. Про українців не говорив
нічого.

З Ради Ліги Націй.

На міжнародному позолудневому засіданні
Ради Ліги Націй займалась у першу чергу дво-
ма питаннями: економічного комітету і
економічної комісії. Польська делегація
виступила проти того комітету, молчали: він
не міг бачити поважно співзв'язаних і що

важливіше, демографічних справ. Справу Алек-
сандретти віддав представник Туреччини, за-
значаючи лігівній комісії, що вона безправно у-
становила виборчу ординацію для санджаку,
без згоди Туреччини і Франції.

Шкільна політика на нових рейках.

ЗЛУКА ШКІЛЬНОЇ САМОУПРАВИ.

Львів, 29. січня 1938.

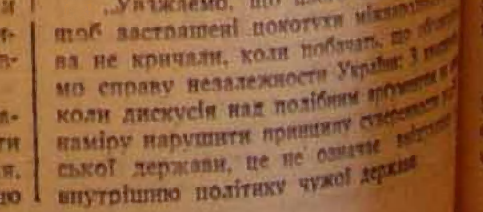
В ділянці шкільної адміністрації, як теж і
в ділянці шкільної та позашкільної освіти, ви-
ховання і культури відбувається сьогодні в Польщі
значні спроби у тому напрямку, щоб шкільну
самоуправу, зрештою законно і в практиці дуж-
же обмежену, залучити з територіальною само-
управою створенням окремих освітніх волост-
них, міських і повітових комісій та шкільних
доглядів. Для здійснення цього плану внесено
недавно в сеймі урядовий проект закону про
злуку шкільної самоуправи з територіальною,
який уже й рішила сеймова адміністраційно-
самоуправна комісія на своєму засіданні в п'ят-
ницю 28. ц. м., переважно у ньому значні зміни.

Попри земельні і шкільні справи тими, що
нас найбільше цікавлять, бо коли перші ма-
ють дати масам варстат праці і хліба, то другі
формують його душу і світогляд, що без сум-
ніву на майбутнє стає в допомогу і при добу-
ванні кращих умовин навіть фізичного існу-
вання. А що новий законопроект уводиться ба-
гато новин з адміністраційної, організаційної,
освітньої, виховної і загальної культурної ді-
лянок, то й слід з тим проектом і нашому гро-
мадянству ближче зазнатися.

Дійсною шкільною самоуправою, навіть у гра-
ничах як це було в Галичині за австрійських
часів, Польща нині зовсім не знає. На терито-
ріях колишньої Росії, що входять тепер у
склад польської держави, в довоєнних часах
не було взагалі ніякої шкільної самоуправи. У
прусській займанщині існували самоуправні
шкільні догляди і шкільні депутати в пооди-
ноких одиничних громадах (збірних там не було),
і на двірських обшарах, що обіймали замеш-
каних там заінтересованих родичів і найчасті-
ше були зорганізовані на конфесійній основі.
Збирали вони фонди на школу і ними диспо-
нували під безпосереднім доглядом шкільних
властей. Отже виконували здебільша фінансо-
во-адміністраційні завдання.

В Галичині удержання вселюдних шкіл бу-
ло оперте на місцевих шкільних фондах пооди-
ноких громад або їх союзів і спиралося на
територіальний, а не конфесійний основ. Міс-
цевими шкільними фондами завідували місце-
ві шкільні ради, яких склад і завдання норма-
вав краєвий шкільний закон з 23. травня 1895 р.
Шкільний нагляд виконували окружні шкіль-
ні ради, покликані до життя краєвим законом
з 25. червня 1899 р. Верховний нагляд над ці-
лим вселюдним шкільництвом, як і начальну ад-
міністрацію мала краєва шкільна рада, до якої
належала й обсада постійних учительських по-
сел, при чому деякий вплив на цю обсаду був
застережений теж і місцевим та окружним
шкільним радам. Уся та тристепенна шкільна
самоуправа мала у своєму складі перевагу гро-
мадянського чинника, а поодинокі віроїспові-
данія мали у них своїх постійних відпоручни-
ків. Це було важке для нас, українців, бо всю-
ди мали ми забезпечене принайменше одно мі-
сце в особі місцевого греко-кат. душпастиря в
місцевих шкільних рядах, або відпоручника
греко-кат. ординаріату у вищих установах
шкільної самоуправи.

Краєву шкільну раду у Львові завідували
довсім, а кватерній шкільних округ у Львові і

„Питання незалежності України торкається виключно українського народу. Врешті цю проблему обговорюють і за її розвитком стежать дуже близько всі великі держави: починаючи від Англії до Сполучених Держав Америки, від Німеччини до Франції і до Японії так, що і нашим обов'язком є також в Італії питання це обмірковувати об'єктивно.

На 22-го січня припадає двадцятьліття проголошення незалежності України. Цей день — у всіх краях цілого світу, де тільки бється українське серце, згадують сп'яними, забуваючи про всі політичні концепції та партії. Навіть на більшовицькій Україні, де панує немілосердя і вбивча реакція, кожний українець, в душі, навіть коли — через слабодушність, болочу комуністичну, чи дитячу ілюзію, прилюдно признається до комунізму, повертає свою думку на короткий, проте славетний період повної незалежності своєї батьківщини.

Після цього чільний публіцист і дипломат переповідає поетично всі етапи нашої революції, починаючи від кронштадтського бунту, поперез захоплення українських делегатів на Мировій Конференції аж до більшовицької окупації.

Ось кілька місць з останньої частини цієї нашої статті:

Залізний, огнений трикутник стискає українців, які борються з розпукою проти всіх і кожної: чуже військо, епідемії, зради, супротивності. Січові Стрільці б'ються як герої разом зі стрільцями Петлюри, записуючи сторінки чужої слави. Та прикмети не встоюються супроти змови сили й інтересу...

Час минає і події дозрівають. Світ бачить московську небезпеку і починає протидіяти. Українці вірять у цей рух відпору і ворожих настроїв, що починає зароджуватися проти російського бачення москалів. Вона вірять у свободу своєї батьківщини і звертають свій погляд на держав, які більше ніж інші зацікавлені в русі української незалежності.

З українських степів глядять більш оком на Італію, яка не має намірів заволодіти і завоювати і має бути дійсним і ширим прихистком. Італія теж дивиться з довірою на Україну, для якої може наближатися світанок свободи.

КОЛИ ВИ ОЩАДНИЙ ГРОМАДЯНИН, то пам'ятайте на адресу:

Земельний Банк Гіпотечний

У ЛЬВОВІ, ВУЛ. СЛОВАЦЬКОГО 14.

Галицькі москвофіли у пошуканці нових доріг.

Вже від довшого часу читаємо у москвофільській пресі заповіді про якусь реорганізацію партії, оживлення діяльності „староруської“ преси і андацизму, тощо. Як перша ластівка тих вісток появилася заява „офіційного“ органу партії РСО („Землі і Воля“) що від нового року поширює свій обсяг аж на... чотири сторінки! Характеристичне до того, що минулого року не відбувся щорічний з'їзд відпоручників — мужів довіри партії. Виходило, що верхівка не устигла ще головних напрямних своєї ідеології і діяльності.

Та в пресі вже зустрічаємо деякі багатомовні прояви. І так у святоточному числі „Землі і Воля“ ч. 1 з 9. I. 1938 наводимо фейлетон, оповідання В. Н. Свірюка п. з. „Корчунков знає ісе“.

Це типова агітка на совітський зразок, що має на меті зогидити в очах читача усе, що українське: українську організаційну і просвітню працю, діяльність українських установ, українське духовенство, ну й очевидно греко-католи. Церкву передовсім, — та захвалити власну москвофільську роботу. В чому заключається отаробота? Грубопомилувався той, хто подумав би, що москвофілам залежить на якихось конструктивних змаганнях, а не на новій спробі знаної нам з минулого деструкційної кари. Характеристику, суть та ідея такої праці подає автор устами вигаданого українського діяча, о. Тодорчика, которого, ясна річ, змальовує як втілення злого духа (подаємо в оригінальному правописі „Землі і Воля“):

„Москвофільство переходить до наступу в новій формі, тримаючись страшною тактикою: зверху ніби українець, а в душі залеплений москвофіл. Юрко і його син — класичний примір; оба належать до українських товариств і тихо ведуть там руску пропаганду. І що найстрашніше: село симпатизує з ними і рушиться...“

Отже все по старому! Бо москвофіли ні як „старорусини“ ніколи до нічого іншого не були здатні, як лише до того, щоб розбивати українську творчу працю. Це рація і ціль їх існування. Що-права — до валендізму ще не годяться, бо для цього потрібна або велика

культура (чи декаденція культури) або велика лукавство.

Та в цій самій агітці є ще одна новість. Як завжди у своїй пресі і своїх видавництвах „старорусини“ вчиди і призначували наріз утотжувати поняття „русин“ і „русский“ тобто „москаль“, а „Русь“ і „Росія“? Це була їх постійна тактика конглогувати одним „с“ та двома „сс“. Але тепер їм та забава в „сліпу бабку“ грохи поспувалася. Не так то легко змінити „Совіти“ на „Русь“, а більшовицьких правителів на Україні на „русинів“. Та чого не вдіє сприт, скріплений свідомістю свого безвихідного положення та бажанням зберегти бодрі фізичне життя і ось п. Свірюк дає зразок як це зробити.

„Большевики... кацапи з села!“ — кричить Федір, слуга о. Тодорчика. Так ніби українці прозивають кацапів. Та ми знаємо, що прозивська полишаються часто як почесні назви одиниць, партій, навіть цілих народів. Отже і синонім „кацап“ (галицький „старорусин“) і „большевик“ може полишитися як трішке нахання „старорусинів“, особливо, коли вони його бажать та зате самі подбають...

Те саме святоточне число „Землі і Воля“ приносить ще одну квітку. На стор. 14-й „портрет Сталіна. Так собі без нічого. Ані тексту до цього ані якоїнебудь, хоч короткої згадки, до чого цей портрет потрібний. Тільки підпис „Сталін — диктатор совітської Росії“.

Треба зазначити, що між „Землею і Волею“ та „Русским Голосом“ покищо є все такі різниці. „Р. Г.“ — це орган призначений для інтелігенції, котрої велика більшість, це справжні москалі зпоза Галичини, емігранти і мешканці Волині. На них спирається матеріально „Р. Г.“, бо з „галицькими руськими“ не далеко заїдеш. А ті справжні москалі знають Росію та їм не можна так безцеремонно демонструвати факірських штучок з трьома м'ячиками „Русь“, „Росія“, „Совіти“ — як на це може дозволити собі „Земля і Воля“, котра пише для неосвідомих галицьких селян, яким віддавна вже казали, що Росія не рай на землі, без огляду на те, чи там панує білий чи червоний цар. Цікава є позиція самого редактора „Р. Г.“-у, Сірка-Кареніна-

ЕДМОН АБУ.

ПАРЦЕЛІ НА ПРОДАЖ

Оповідання.

— Шанрі, не драгуй мене.
— Справді! Той архівар — рідкий тип, немало високо на Амстердамській вулиці зі своєю донькою, сестрою та служницею. Мешкає на четвертому поверсі; є там три спальні й ванна. Вона виходить...
— Бувай здоров, Шанрі.
— Тримайся, маестро. Але знай, що вікна виходять на площу десять тисяч метрів, яка належить до них. Уж не йди.
— А далі?
— Десять тисяч метрів по сто франків це мало. Хто не вірить, нехай перекличе таблицю ліній. Це ж цілком.
— Але яким способом?
— Не хвилюйся. Він цього не вкрає. Можна вкрасти портфель, але не чужі парцелі. Не можна би до кишені. У 1830 році, кілька днів по революції, Гаяр дістав спадщину від брата. Він хотів ці гроші помістити десь безпечно і вложив їх у землю. За ці парцелі запла- тили їм сім тисяч франків метр.
— І як пропав їх дохід? Чому?
— Від першої хвилі він вилік там та- ким чином. Парцелі на продаж, разом або пооди- лково, як не ставив його. На другий день, по- чинаючи давати йому десять тисяч заробітку,

2

але він сказав собі: „Отже я не зробив злого інтересу і затримав ґрунт. Коли почали будувати Сен-жерменський дворець, якийсь спеку- лант давав йому за цей ґрунт двісті тисяч фран- ків. Гаяр почіхав собі ніс (це його єдина погана звичка) і заявив, що його жінка не дозволяє йому продати землі. В 1842 р. його жінка вмерла і товариство газетного освітлення давало йому нечувану суму пів мільона. Він сказав собі годі: „Коли я вже чекав дванадцять років, то можу почекати ще три. Бачу, що час працює за мене. Коли моя донька буде на відданні, тоді зобачимо“. Треба тобі знати, що його донька має рівно стільки, що ті парцелі. У 1850 р. коли його донька мала двадцять років ціна парцель уже підскочила на вісімсот тисяч. Але старий не хоче позбутися цієї парцель аж доньки — зокрема. Не можна було його переконати, що земля і дієчина то не те саме. Земля росте на вартості з часом, а дієчина тратить.

— А що ж його донька?
— Нудує на своїх проповідях і виїжджає заміж...
— Не має знайомих?
— Ні живої душі. Бо не можна-ж зарекову- вати до людей якогось старого нотаря з про- нішці та урядовців, які нагадують возних. А у трьох спальнях на четвертому поверсі балів да- вати не може. Я єдиний з ліпшого розумства маю до неї доступ.
— А вона не дуже бридка?
— Чудова!
— А як називається? Бо коли скажеш мені, що Евфрозина,

— Розалія... подобається тобі?
— Чому ні? Розалія... гарне ім'я. А вона має жусь освіту?
— Вона? Це-ж артистка. Така як ти і я.
— Будь ласка не мішай нас усіх.
— Ех, ти невдячний! Хоч вона і не грає на фортеп'яні і не ходить до Лувру робити копії, але розуміється на музиці та малюванні. Вихо- вана дуже строго: ходить до театру шість разів на рік, чотири рази на концерт і читає тільки вибрану лектуру, мало повістей, хіба англійські. Не має молодих своїх.
— Далі, далі... Коли-ж ти мене представиш?
— Як хочеш зараз завтра. Я вже їм згадував про тебе.
— А що ж ти їй сказав?
— Що ти єдиний з великих сучасних ма- лирів, якого образів я ще не маю.
— На другий день по шлюбі зараз починаю малювати образ виключно для тебе.
— Дякую. І ти зробив мені ще одну чем- ність.
— Може вклонитися?
— Не жартуй. Ти-ж знаєш, що я вже доби- раю до сорока, а не маю посади. У моєму віці всі вже сидять на якомусь місці. За три тисячі на рік, я міг би бути як люди. Ти маєш знайомих у вищих сферах.
— А що ж ти вмієш?
— Усе, бо я нічого спеціально не вчився.
— Но, добре, побачимо. Коли йдемо завтра?
— Годиня друга. Тоді вона буде сама з тіт- кою. Ти прийдеши ніби за парцеллю.
— Маю йти за тобою?

дає останні звістки з простору
форму приємну для зору
для вуха мелодію прозору...

Бондаренка, головного (та єдиного!) ідеолога москвофільської партії. І тут також треба признати, що від довгого часу він шукає якихось нових шляхів, якогось виходу з завороженого кола та раз-у-раз його спроби розбиваються об тверді лоби його однодумців. Ще недавно, бо минулого місяця, він лансував одну свою концепцію, якій робила навіть рекламу познанська преса („Od Dmowskiego do Karolina"). Концепція досить чи пак зовсім примітивна, яку можна коротко зясувати так: „панрусська" федерація і польсько-„панрусська" конфедерація. Та цей трік розбився об нехиті „руських" зробити жийнебудь „ухил" в бік українського „сепаратизму", який як політичний чинник треба було взяти під увагу в „панрусській" федерації. Фундаментальної засади: „адін Бог адін народ" не вільно навіть тепер, у таких змієних умовах сучасної дійсності, піддавати у сумнів! — Саме тому провалився Каренін також в другу свою тезу, яку вже цього місяця лансував у своєму органі. Тезу, що, мовляв, можна вдовольнитися покищо здобутками, які в сучасній дійсності єдино можливі, отже

здобутками українських шкіл і прав для української мови, бо це чейже також „руські" люди і „руські" надбання. Ця теза п. Кареніна була дорічна і впливала з теорії „триєдиної нації", в якій великороси, білороси і малороси, від Попраду на півдні і Вілії та Німану на півночі, по Камчатку від Білого по Чорне Море — одна „руська" нація. Ми звертали увагу на конфлікт, в який попав був п. Плешкевич з тією теорією, коли на варшавському кооперативному терені вперся про повну окремішність „русинів" від українців. Але всякі Плешкевичі цього не розуміють. І тому проти тієї тези заперестували не лише москалі в Волині, мовляв, українство це перехідна стадія до польонізації, але також здистансував Каренін в його принципіалізм його власний, галицький, значений ним нарібок, який менше рахується мотивами влади „руської" рації та більше — ненавистю до українства.

Наші „староруські" старші вісчарі не панують уже над своїм стадом. Але й того стада щораз менше, не вважаючи на всі інекції життєвої зли, які дістає „староруський" табір.

бухає патрон магнєзії. Світлина зроблена. Хтось, чи не вдається, а може буде ще вартісна. Одно певне: буде чорна, як чорна холмська ніч.

СМЕРЕКОВИЙ ДВІР З ГОРЮЧИМИ ВІКНАМИ

З рогаюном віхали селянські сани на ганок вибіленого снігурою дворища. Смереківий двір жалівся шепотами розтеплених, замерзалих, ноградних кос, зависаючих здовж стін зосереджу. Малі шибки вікон горіли яркими вітражами. Отара псів обскочила нас з неймовірним вереском. У світлицях було ясно, тихо, новорічно. На ватранах тріщали бревенця сухої берези. Вогонь ігрався у криштальних канделябрах, топили у прозорості шампана, пошав по стінах, вибавив глуху м'яккість диванів.

— Затанцюєте одне танго?

— З лийбішюю приємністю.

А крикий у поясі та словах пан-адмін одявся крізь шгару й говорив „маленькій" вельфі:

— Ви, пані, ще замолоді, ви ще не бачили, як виглядає дійсна революція, тому так боїтеся своїх хлопів, „найпочтивіших почівляків" у селі.

— Але та рухавка була страшна, як ви всі страшно виглядали, я до нині не можу бути

Сильвестрове товариство бавилося мисля. При бріджі, танцях і чорній каві розмова вимувалася в цікаві серпентинні дотепи і гварієльоквенції. Цензури не було.

Мала вчителька була другим рік на посаді. Бідувала. Хотіла підійти до дітей і людей у селі (коло Холма) „з серцем, з душою". З чала вчити школярів патріотичних пісень. Вони усміхалися і були добрі. А потім прийшли вони певно чули — жуківські події. Маючи стріли, авантюра, поліція на аятах, крик дітей розбурхане село, пустар.

— Це вас дивувало?

— Я вже привикла, але не можу зрозуміти чого ті люди хочуть, чому і руські і польські хлопці комунізуються.

— А українці у вас є?

— Усі русини потаємно звуть себе татари. Зрештою... наші польські колючісти так унули їх сторону. Кажу вам, тут на Холмі часами страшно жити.

Мала була схвилювана і застопорилася. Яно у танку.

ДО ХОЛМА НЕДАЛЕКО!

Ще довго в ніч не спалося. Частина пристав з новорічними бажаннями і бажаннями ви розіхалась, частина ночувала.

В моїй кімнаті за вікнами щось шуріло. Я шушурікалася. Безперечно був там чортів пес, я ні трохи в цьому не сумнівалася, але було лачно.

Старий Яндрух — казав, що в тій двірній ночах стогнуть закатовані на снігу люди...

І ще щось сказав, але що? Ага, мав жінка дічина була місцева українська. Любила нарід, співала сільських пісень. Була пані. Але — кажуть — не відправа старий батько унутрі зачепленої цівки на себе руку, повісився.

Диви, диви — як у новелі. Не всі правдиві, ті людські помовки, чи тільки в них. В кожному разі сини про це мислять і дували, вони лиш задля моєї дискусії в „україністичних квестіях". Треба шити тра до Холма, до Холма недалеко. Гау, гау.

ВЖЕ ВСІ ВОРОБИ
ЗНАЮТЬ
ЩО ПІСЛЯ

ЕЛЕГАНТ

НАЙЛІПША

КАЛУШ, 20. I. 1938 р. П. Т. Пром-банк, Львів, Прошу передати з мого кошта зол. 750.— на біж. рахунок Д. Роточного, оточиря у Львові. З поважанням Іван Гриниш.

ЛВІВ, 24. I. 1938 р. П. Т. Пром-банк, Львів. З переказаних мені п. Гринишем зол. 750.— прошу передати зол. 200.— на біж. рах. п. Р. Бориса в Рівного, а зол. 170.— на біж. рах. К. Липської у Львові. Решту прошу лишити на викупи доміцільованих на Ваш банк векселів. З поважанням Д. Роточний.

БЕЗГОТІВКОВІ РОЗПЛАТИ ПЕРЕВОДИТЬ

Пром-банк

ЛВІВ, ГРОДЗІЦЬКИХ 1, I. П.

Тел. 200-15, 292-15.

Холм лежить за Бугом.

РЕПОРТАЖ (III.)

ІЗ ЦИКЛУ: „ГАЛИЧИНА НЕ КІНЧИТЬСЯ В СОКАЛІ".

Холм бо город бист создан Божим веленьем. Стоїть же стоїл поприще от города камен, а на нем ора камен ізвали...

Холм, січень 1938.

Заметіть. Білий пустар. Зорі й заметіть: більш нічого. Раптом десь з крутії снігу і вітру — двійки.

— Гей, гу-у, хто іде?

— А ви хто?

— Ми до Холма.

— А ми назад, до дому, дорогу замело.

— Бува-айте!

— Ні, я зайду за тобою, бо ти не знаєш моєї адреси.

— Це правда!

— Чи я мешкаю? От бігаю по світі. Но, до побачення, молодче!

Людяк Терамен Шандрі, без професії і без адреси був так званою мистецькою блощицею. Він мав хист вдиратися до робітень артистів, кадити їм в очі, розносити спілки, „тикати" їм і видурювати маленькі образочки. Хоч він не був ні артистом ні критиком, він мав нюх антикваря, що вміє підшукувати образи, яких артисти радо позбавляються. Він умів вистояти по робітнях і годинами адивлятися у твори, висловлюючи не раз своє захоплення то знову критику. Як тільки якась річ йому дуже подобалася, він умів підносити її під небеса, шезати і знову появлятися. Нагадував магнет, що притягає деякі предмети. Він мав сміливість сказати артистові: „Ось твій перший архитвір. У дні, коли ти його створив, ти перестав бути звичайним малюнком, — будуччина належить до тебе".

Тоді злімавав образ зі стіни, тримав його до світла, стирив з нього пил і проклинав тих буржуїв, що не приходять сипнути золотом перед артистом. За який тиждень він умів вернутися і навіть не глинути в той мут, де стояв архитвір, починав зідхати. То знову вбігав задиханий, переконаний, що оцінений ним образ купиди англійська королева і хоче ще раз подивитися на нього.

(Далі буде).

Містерний гаманцевий годинник товариша відзвонив дванадцять вночі, коли ми стали під темним муром столпеської Данилової вежі. Зачинався новий, 1938 рік. Було біло і темно.

КАМІННЕ РЕБРО ІСТОРІЇ

В далені, крізь сніг і заметіть — заблснули віконні вогні. Вусатий дядько Яндрух висякав голосаво носа й притуплючи чобітьми, сказав:

— Якраз тираз було би вам добре заїхати до двора. Пани сідать до нуворічної вечери.

Райкий, солоний від морозу вітер відовжував його слова в тубальну монотонію. Товариш спробував лизнути стару вежу стрілістою струєю світла електричної ліхтарки. Світло заграло на пощерблених ребрах камінного стовпа, обвіяного снігом. Небо було чорне. Яндрух курив махорку й приглядався.

— Кельо вуно — чуєте — вже може туво ступате?

— Оця Данилова вежа?

— Ага.

— А ви про короля Данила чули?

— А нуда, дійствительно, так сказати, чув. Перед війною в училищі читали. Бувало за Салогія често про це говорили. Данил був князь великий...

Зі славної Столпеської вежі „великого князя" залишилося вже — на жаль — тільки ребро, чорне, адвигнене острым гаком, мов одно рамя ровломаного тризуба, в чорну ніч. Ще в 80. рр м. століття вежа — безсумнівно складала частину більшого замку, якого руїни оподальк відкопано — була досить щасливо захована. Сьогодні залишилось по ній — небагато.

А проте і цього досить, щоби навіть у таку зимову, морозливу ніч викликати думки, що поринають у часи — зперед 700 літ!

Вітер замінюється в оскаженілий вихор; темніє. Андрух забиває руки в клямасту від сніжної наметілі бараницю. Хочемо нашвидко заінсталювати провізоричний фотопроектор із ліхтарика й магнєзії, щоби відфотографувати лайкою вежу, в якій вже сім століть, у каменях віконних остроуків й залишках стрілецьких амбразур — спить надгравична сила колишніх українських могутніх володарів. Оригінальна думка! Хлопці! — вежа освітлена ш шаші! — ви

3 трагедії народу і трагедії одиниці.

ПАМ'ЯТИ Д-РА СИДОРА ГОЛУБОВИЧА.

Мабуть жодна особа з галицько-українських дідів останньої доби наших визвольних змагань і безсмертних передвоєнних та повоеєнних часів, що мала своє ім'я на сторінках нашої найвищої слави, особисто не оповита таким трагізмом, як особа д-ра Сидора Голубовича, що помер у віці 12 січня ц. р. Цей трагізм посилює і та обставина, що в особі покійного відбивається весь трагізм нашої національної зброї, де-якої частини, що опинилася в межах сучасної польської держави.

Уроджений у селі Товстенке, повіт Копичинський, в 1873. р. у заможній господарській родині, де зазнав В. Голубович уже з малку тих же боротьби за саме існування, що їх переживає і переходить до великої більшості середньокласової і академічної молоді. Матеріальні злидини були колись далекі від нього. Матеріальні злидини на його зрівноваженій поведінці та стало підставою його великого таланту. З роду небуденно талановитий, вже в чотирьох років Голубович закінчив у 1893. р. вишкільну школу Голубович на прохання своїх ровесників і товаришів.

Позаючи 90-тих рр. мин. стол. була часом, коли у нас в Галичині творилося нове політично-економічне життя, у якому значну роль грали в тодішня наша академічна молоді. Студенти львівського університету створили Академію Громаду, якої першим головою став проф. д-р Іван Раківський. Сидір Голубович увійшов до цього гурту, а після Раківського став його головою.

Після правничих студій він осів у 1898. р. в Тернополі як аспірант канцелярії адвоката д-ра Станіслава Чикалюка, де й відбув цілу свою ювенітуру: в 1905. р. відкрив в Тернополі власну адвокатську канцелярію. Як адвокатський аспірант, описав ще більше як адвокат брав Голубович дуже живу участь у місцевому громадському житті у всіх його ділянках, передовсім у політичній. Він увійшов у склад управи Політичного Товариства Кредитового (нині Українського), став головою однієї з найстаріших і найкращих "Просвіти", яка за його головування в 1913. р. комплекс будинків при вул. Мишевича та створила велику селянську брану. Був основником двохизмовника "Подільської Голос" ("Подільське Слово"), що його редагував та при допомозі якого зумів перевести канцелярію і політичну організацію Північної Польщі.

С. Голубович — товариською, погідною вдачею ласк гуртувати біля себе людей як співпрацівників. А була вона чимала і всестороння. Між іншими повстала тоді в Тернополі селянська кооператива "Народний Дім", з якої пізніше утворилася "Будучність" з відомою фізикою "Калина", як теж і теперішній "Подільський Союз Кооператив". Співтоварицями його були тоді між іншими покійні: радник Рад Союзу Іван Остапчук, о. крил Тернопіль, о. крил Володимир Громицький, а також проф. Іван Болдир та інші.

Д-р С. Голубович був теж визначним правничо-адвокатом і промовцем та мав найбільшу в Польщі адвокатську канцелярію, яку від 1911. р. провадив на спільку з відомим сьоністичним діячем д-ром Валдманом. Виступав як адвокат у політичних процесах. Між іншим на спільку з д-ром Костем Левинським як провідний адвокат оборони і д-ром Вол. Загайкевичем в Києві у Львові Мирослава Очінського, обвинуваченого за збирання намісника Андерія Голубовича в дні 12 квітня 1908. р.

Синіорозуміло, що при перших загальних виборах до австрійського парламенту в 1907. р. виступив кандидатом д-ра С. Голубовича з Тернопіль-Збараж-Козова. Не був С. Голубович нічим демагогом, через те при виборах змаганні здобув посольський мандат Яна Остапчук як кандидат соціальних демократів, якого поборив швидко при дальших виборах у 1911. р. В парламенті не раз забирав слово в важких справах, головним господарем був в польській державі і при виборах до га-

лицького союму в 1913. р., коли здобув він соймовий мандат зі збаражського повіту.

Як парламентарист і член Народного Комітету Української Нац. Дем. Партії виконував Голубович совісно свої громадянські обов'язки, але наперед не висувався. З приходом московської воєнної окупації в 1914. р. опинився д-р С. Голубович у Відні, де належав до т. зв. опозиції під проводом д-ра Євгена Петрушевича проти провідної тоді в нашій політичній трійці: д-р Костя Левинський, д-р Євген Олесницький і Микола Василько. Копії творили у Відні у травні 1915. р. Загальну Українську Раду, він як посол став її членом, але невдовзі вернувся до Львова, де став директором Центр-Банку і членом старшини в 1916. р. Становище Братства, будучи близько редакції щоденника "Українське Слово", тодішнього свого роду протипротива до "Діла".

До Тернополя вже більше не вернувся, що й вийшло на його особисту шкоду і на шкоду нашої справи на Поділлі. Після листопадового перевороту 1918. р. при сформуваний першого уряду 10 листопада 1918. р. під проводом д-ра Костя Левинського став д-р Сидір Голубович державним секретарем судових справ. По кіль-

В БІЖУЧІЙ ЛЬОТЕРІЇ ВПАЛИ ВИГРИ

Зол. 30.000

а то:

Зол. 10.000

на лос ч. 163804

Зол. 5.000

на лос ч. 42217

Зол. 5.000

на лос ч. 71573

Зол. 5.000

на лос ч. 99718

Зол. 5.000

на лос ч. 148848

і багато інших нижче 5.000 зол. в популярній колектурі

„Щ а с т я“

Львів, Синіуська 30.
Льоси і кл. вже можна дістати.

кох тижнях, коли д-р К. Левинський уступив, станув у проводі уряду Західно Української Республіки, ведучи при цьому агенди державного секретаріату фінансів та торгівлі і промислу. Під його вже головуванням проголошено акт великої історичної ваги — формальну злуку Зах. Української Республіки з Українською Народною Республікою в Києві 22. січня 1919. р.

На становищі голови уряду виступав С. Голубович до кінця. По переході за Збруч був покійний у Кам'янці головою уповноважених директорів д-ра Е. Петрушевича і брав участь у різних численних переговорах з наддніпрянським урядом та з представниками тамошнього українського громадянства.

І знову прийшла політична еміграція до Відні, з якої вернувся як один з перших. У Львові стояв Голубович від політики осторонь і вернувся до неї по двох роках швидко в 1924. р. в часі розколу у проваді тодішньої Української Трудової Партії як голова Народного Комітету. Тут провадив недовго і при фонові виступи теперішнього УНДО в липні 1925. р. не увійшов уже до його управи і взагалі від політики громадянського життя усунувся назавжди. Зломаний різкими фінансовими і родинними незгодами осів як адвокат в Закарпатті — далеко від сніта і бурливих полів, де й проживав до кінця життя.

Д-р Степан Баган.

В РЕВМАТИЗМІ

АРТРЕТИЗМІ
І НЕРВОБОЛЯХ

вживати 2-3 таблетки ТОГАЛЬ
3 або 4 рази на день. ТОГАЛЬ є
добрим засобом проти болю

Togal

ЗА ОКЕАНОМ.

РІЧНІ ЗБОРИ „ПРОВІДИННЯ“

В середу а четвер, 29-го і 30-го грудня м. р. відбулися у Філадельфії річні збори Головної Управи „Провидіння“. Збори почалися богослуженням у Катедральному Храмі Непорочного Зачаття Пречистої Діви Марії. Відправлено дві Служби Божі, одну в наміренні всіх членів Т-ва, а другу за померлих членів та панакхиду за бл. п. єпископа Сотера Оргинського і померлих членів „Провидіння“.

На цих зборах уступив дотеперішній голова Т-ва о. Антін Лотович. На його місце вибрали головою о. Володимира Лотовича. Тайним голосуванням вибрани о. д-ра Миколу Копачука духовним управителем Т-ва.

НОВИЙ КАНЦЛЕР ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКОЇ ДІЄЦЕЗІЇ У ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ.

Преосвящений Консантий іменував канцлером української греко-католицької дієцезії у Злучених Державах о. світника Філімона Тарнавського, теперішнього пароха в Нью Йорку. Українське громадянство Злучених Держав прийняло це призначення з великою радістю, бо о. Тарнавський, довголітній діяч на церковній і народній нині тішиться загальною повагою та щирою симпатією всіх кол нашого громадянства.

Вже молодим парохом о. Тарнавський визначився як народний діяч та був організатором Зборівщини і членом Ширшого Народного Комітету у Львові. В Америці пробував вже понад 30 років, а всюди, де душпастирював, лишив по собі тривкі сліди на організаційному полі. Від кількох років о. Тарнавський є також духовним управителем Ліги Української Католицької Молоді, яка під його проводом розвинула енергійну діяльність серед нашої молоді в Америці. Не вважаючи на поважний вік о. Тарнавський тішиться здоров'ям та проявляє небудену енергію і діяльність у церковній та громадянській праці.

Бажаємо о. Тарнавському і ми, зі „старого краю“ всього найкращого на новому, відповідальному становищі.

УКРАЇНСЬКЕ ЖІНОЧЕ ВІЧЕ У ФІЛЯДЕЛФІЇ.

Віче українського жіноцтва, що відбулося у Філадельфії 19-го грудня м. р., відкрила голова організаційного комітету п. Анна Бойко, яка підкреслила у своїй промові, що все організоване жіноцтво, у рядах Союзу Українок Америки має стати разом із Всесвітнім Союзом Українок у Львові, щоб розвинути якнайтіснішу спільну діяльність. На вічу промовляла між іншими п. Олена Штогрин, що адавала звіт зі своєї поїздки до „старого краю“. Всі бесідниці закликали зібраних до праці для свого народу у „старім краю“.

При кінці віче ухвалило такі резолюції: „Товариства, Дочки України, Українських Американських Горожанок, імени Ольги Басарбової, імени Ольги Кобилянської, імени Наталі Кобринської, відділ молоді, і всі українки і українці, зібрані на вічу дня 19. грудня, 1937. р., в селі Товариства Горожан у Філадельфії постановляють:

1. Витамемо Всесвітній Союз Українок і радіємо його змаганнями поширити обетану діяльність серед українського світу.

2. Заявляємо, що підтримаємо Центральний Союз Українок у Львові і його акції поширення освіти селянці українці.

3. (У тієї резолюції висловлено співчуття землякам у „старому краю“).

4. Закликаємо українське жіноцтво Америки, щоб творило якнайбільше активних товариств по українських колоніях Америки, та приєдналось до Союзу Українок Америки, щоб він як сильна організація міг працювати ще більше для української справи.

5. Закликаємо українських діячів, родичів в Америці, щоб організували свої товари-

1. ЛЮТОГО ВІДКРИТТЯ НОВОЇ

Читальні часописів і журналів нрєвних і закордонних

у давнім льокалі „Всехпреси“ — вул. Синіуська ч. 19.

вступ 20 сот.

вступ 20 сот.

Обува віденських фабрик Cooks, Bally, Снігівці, кальоші „Schweikert“

поруचाє головний склад обуви

Великий вибір — найнижчі ціни.

І. ШЛЯЕР, Львів, Леґіонів 35, Телефон 210-07.

ства і стали в ряди Союзу Українок Америки до праці для України.

6. Осуджуємо руйнівні розкладові рухи, що ведуть до розбиття організованого українського життя загалом, а жіночого зокрема.

Підчас віча перевели збірку на освіту селян в Рідному Краю. Зібрано 46 доларів.

ВЕЛИКИЙ УСПІХ КОНЦЕРТУ МАРІЇ СОКІЛ І АНТОНА РУДНИЦЬКОГО У ФІЛАДЕЛЬФІЇ.

У Філадельфії наші відомі артисти, Марія Сокіл і Антін Рудницький виступили з другим концертом у своєму турне по Америці. Перший концерт відбувся в Дітроїті. Про концерт у Філадельфії „Америка“ написала:

„Слід було переповнена як рідко коли бувало. Сидячих місць не стало і багато мусли задоволитися стоячими місцями. З мистецького погляду всі мусли признати що ще такого дійсно артистичного й гарного концерту не було в нашій салі. Спіком пані Сокіл публіка була захоплена й зачарована. Сила мистецького виконання рідної пісні полонила душі численної української громади нашого міста, так що вода булаб олухала чарівних пісень і мелодій в безконечність... Безперечно, що й мистецька гра на фортеп'яні композитора п. Рудницького доповняє успіх високомистецького українського концерту“.

На цьому концерті п. Рудницький виголосив промову про завдання Української Народньої Лічниці у Львові закликаючи громадянство до підтримки цієї загально-національної української установи.

Після того пішли складки на Українську Народню Лічницю.

НАШІ АРТИСТИ У ВЛАДИКИ.

Наші артисти Марія Сокіл і Антін Рудницький зложили візиту Експеденції Кир Константинові Богачевському. Преосвященний прийняв гостей на довгий розмові, розпитував про рідний край та розказував про Америку, цікавився плямом мистецької подорожі артистів по Америці та прихильно поставився до ідеї придбати фонди на розбудову Української Лічниці у Львові.

По широкому світі.

Фінська преса стверджує, що жандармерія фінляндського консульства в Ленінграді утрудняє торговельні й навігаційні справи.

У Гонконзі вибухла епідемія віспи серед китайських утікачів.

Китайські студенти, які студіювали в Японії, вернулися домі. Лишилося там ще небагато. Японський уряд відкликав більшу частину старшин, яких в обмін був вислав до СССР.

Американський президент Рузвельт обговорив з державним секретарем текст протестаційної ноти у зв'язку з побиттям американського дипломата Аллісона.

В СССР випустили на волю синів б. посла в Осло Якубовича, який вернувся до Москви. Сам він — як кажуть — буде призначений до праці в наркомінделі.

У китайському Туркестані, що є під совітськими впливами влада адушила повстання, яке вибухло у травні 1937.

В бельгійському сенаті рексіст Грунне викликав велику авантюру, тому його усунули.

Румунський міністр закорд. справ заявив у Женеві, що його уряд домагається — згідно з домаганнями Польщі зперед 3-ох літ — щоби охороном меншин обов'язувала всі держави, які мають національно несунічне населення.

Португальський і національний іспанський уряд заперечують поголоски, немов би тим країнам загрожувала комуністичний замах.

Американський президент Рузвельт пропонує парламентові проект збільшити стан війська постійного і готового до негайної мобілізації до 675.000.

Японська влада у Шангаю поширила кабелю цензуру також на шифровані телеграми торговельних підприємств. Бритійський генеральний консул вислав протест проти кількох надужит японської цензури.

„Українського хлібороба позбавляють заробітку..“

ПРОМОВА ПОС. З. ПЕЛЕНСЬКОГО У ДИСКУ СІ НАД БУДЖЕТОМ МІНІСТЕРСТВА ТОРГОВЛІ І ПРОМИСЛУ.

На бюджетовій комісії союму обговорювали 27-го ц. м. бюджет міністерства торгівлі і промислу. Реферував пос. Сікорський, який піддав основній критиці діяльність міністерства. Референт довше спинився на картелевій політиці, виказуючи, що міністерство, правда, розв'язало деякі картелі, але залишило основні, що безумовно вийшло на некористь людині.

Від УПР у дискусії над тим бюджетом забрав слово пос. З. Пеленський, що у першу чергу заявив урядовим нафтовим законопроектом. Цим проектом затривожена людиність, головні хлібороби, на цілому Підкарпатті. Історія видобування нафти — говорив пос. Пеленський — на Підкарпатті має сумну традицію. У перших роках, коли почали на Підкарпатті добувати ропу, селяни попали в кітві-визискувачів. За малі суми гроша відступали спекулянтам свою прагдну землю. Спекулянти багатились, селяни з жебрачим костюмом ішли у світ. Часи змінилися. Селянин уже розуміє вагу і значіння свого поля. Дальше бесідник наводить деякі приклади з законопроекту і вказує, що новий законопроект позбавляє хлібороба з Підкарпаття права власності, котре йому гарантує конституція. В майбутності, згідно зі законопроектом, усякий спекулянт мав би змогу вписати нафтові права в гірничому уряді на землях хлібороба без усякої відплатності. Цей спекулянт два роки міг би тим селянським майном торгувати. Дальше навів як приклад справу продовження контрактів т. зв. „брут“. Великий чужий капітал мав би виключно вносити користи з Підкарпаття. „Ми не є противниками розбудови промислу. Навпаки, хочемо, щоб він розвивався, але жертвою великого міжнародного капіталу не сміє падати

хлібороб Підкарпаття. Проти цього всі хлібороби, якнайрішучіше застерігаються. Дивним дивом, цей законопроект складено виключно з порозуміння з представниками великого промислу, виключаючи представників хліборобів. Домагаємось, щоби вислухано голосу хліборобів. Не можуть повторитися часи, коли то хлібороб на власнім терені падав жертвою великого міжнародного капіталу.“

У дальшій частині промови пос. Пеленський представив, як уряд підтримує хліборобський промисл, особливо на Волині. Вада і політичних причин розв'язує організацію хліборобів „Сільський Господар“. Не з річчю господарських, але виключно з політичних мотивів унерукомлює районну молочарню і Книгачинку, що за останній рік виплатила селянам 109.000 зол. Через унерукомлення цієї молочарні продовж 3-ох місяців селяни втратили щонайменше двадцять кілька тисяч золотих. В додатку опечатано молочарські машини вартості 24.000 зол., котрі ржавіють, бо не вільно їх навіть наоливити. „Так то підтримується хліборобський промисл — говорив пос. Пеленський. — Що сказали би на таке поміс хлібороби зі заходу. Напевно ніхто не вірив би відібрати їм права на заробіток. Це можливе лише на сході, бо там живе український хлібороб. Він може недолати, його ніхто позбавляти заробітку лише тому, що він українець, хочби на тім тратив і експорт хліборобських продуктів держави.“

В кінцевій частині своєї промови бесідник домагався підтримки для домашнього промислу, бо це заробіток для малоземельних і безземельних селян.

СУБОТА 26. ЛЮТОГО 1938

ВЕЛИКІ СТУДЕНТСЬКІ ВЕЧЕРНИЦІ

В САЛЯХ КАСИНА ПОШТОВЦІ В ЯПОНСЬКІЙ.

СВЯТА 22. СІЧНЯ.

В „УКРАЇНСЬКІЙ СТУДЕНТСЬКІЙ ГРОМАДІ“ У ВАРШАВІ.

В доповненні нашої замітки про це свято у ч. 17. „Діла“ з 26. січня, подаємо, що це свято відкриває голова Б. Вітошинський рефератом, в якому проаналізував етапи української державності. Після того п. О. Шепарович виголосила вірш Вістового „Двадцять літ тому“. П. О. Ортинський попередив гарним вступом відчитання III-го і IV-го Універсалу. Свято закінчилося відспіванням національного гімну. Салю „Студентської Громади“ виповнило студентство. Зі старшого громадянства не було майже нікого.

ДВАЦЯТИ РОКОВИНИ САМОСТІЙНОСТІ УКРАЇНИ У ПРАЗІ.

День 22. січня ашанували майже всі українські організації і групи у Празі.

Центральний Союз українських організацій Тов. українських інженерів, Єдність, Спілка Івана Мазепи і бунших українських воєнків та інвалідів святкували цей пам'ятний день 21. ц. м. в салі каварні „Метро“ при участі майже до 100 людей, хоч не була п'ятниця. З гасними змісто-вими і відповідними на цей день промовами виступили генерал М. Ом. Павленко, проф. Андрієвський, інж. Галька і доц. д-р Дольницький. По закінченні відспівано „Ще не вмерла“ і „Не пора“.

Другий день, т. є 22. ц. м. був відповідніший, бо в суботу люди більше вільні, тож зібралось майже 2 рази тільки народу разом з гімназічною молоддю в салі „Геологічного Інституту“,

де свято уладив Контактний Комітет з цих організаціями.

Відповідні до хвилни промови виголосили член Директорії п. Макаренко і проф. Сми-ський та про „Соборність“ п. Григорія Ні-гал свято випало гарно, а гімназічний хор в-тонував гимни: „Кде домов мій“, „Ще не ме-ла“ й інші національні пісні, які співали всі громада.

В неділю 23. ц. м. уладили свято: Українська Громада, Українська Ахалем, Громада і Со-ю українських підкарпатських студентів. Зіб-ралось понад 100 осіб, а переважала молодь. Про-мову виголосив д-р Галіган, почім були 2 істор-ні реферати та декламації п. Антоновича і студ. Криванича, якого декламація „Зем-ля Зореслава зробила найкраще вражіння. На-шанувалими гимнами закінчено свято.

В „УКРАЇНСЬКІЙ ГРОМАДІ“ У БІЛГОРОДІ.

„Українська Громада“ у Білгороді ашану-ла 20-ліття проголошення самостійності Ро-чини святючими сходинами у своїй залі і ро-боту 22. січня. Котім українська білгородська молодінь на сходинках були пригніті сповіст-ями „Вісників Козаків“ зі своїм окремим гим-ном. М. Букимим. Боснійських українців ашану-п. М. Каган.

При цій нагоді треба згадати, що білго-рська Українська Громада провела свою ро-біність. Дня 6. лютого для вступу вступу в-длі „Мартина Борула“, а 19. лютого відкрит-церт теорії М. Лисенка.

Дещо про великий процес ОУН на Волині.

Всі українські часописи подали вістку про новий політичний процес ОУН на Волині і, здається, в усіх цих часописах були деякі неточності. Скоріш говорилось про 75 осіб „студентської молоді“, а в деяких, що процес відбувається „безбаром“.

Через те, що згадані неточні інформації дають несправданне напівтлумачення нашої волинської дійсності та без потреби трівають, батьків-сестер, які зрозуміли „безбаром“, що вже за день-два процес розпочнеться, — подаємо тут деякі певні відомості.

Перш за все не всі 75 осіб — студенти; навряд серед них студентів дуже мало. Більшість — селяни й міщани, а серед них — молода інтелігентська генерація, що народилася з цих ставинських відсоток числа 75 складають молоді українські купці, які, не маючи інших варіантів, азилися до торгівлі, закладаючи собі

одним чином на спілку невеличкі крамничі в парі з ними жити. Отак з 9 осіб луцького повіту 7 купців і інженір, 2 студенти.

Свідство спочатку велось двома прокураторами — луцькою й рівненською. Недовго все зосереджено в руках рівненської прокуратури, та одночасно продовженням речення слідства до 31. травня н. р. Як бачимо, до процесу ще дуже далеко, а може бути й значно далі, якщо до згаданого дня слідство не буде закінчене.

Арештованих було значно більше, але вже в перших тижнях слідства звільнено кілька десятків осіб. З перелічених 75 один не живе, а деякі перебувають на волі; один студент продовжує студії. Затримані знаходяться в різних азианцях: в Луцьку, Рівному, Холмі.

Сподіваються, що з закінченням слідства число осіб, поданих у часописах, значно зменшиться.

Криваві переслідування сектантів у Бразилії.

Перед кількома днями подали ми вістку що в бразильському місті дійшло до перестрілки між поліцією і якимись „релігійними фанатиками“, в якій загинуло понад 100 осіб. Шойно тепер отримав АТЕ приноситься подробиць тої події: в місті АТЕ розвинула одну секту, що адала існувала. Багато розвинула, забороняючи їй право сходити в церкву, забороняючи їй право сходити до школи. Тому, що поліція не дала сектантам змоги

збиратися у їхній святині, вони зібралися в одному приватному домі на богослужіння. Коли до того дому стала добуватися поліція, сектанти засяпали в револьверовими кулями. Після двох годин перестрілки поліція відступила до дому; під час того зіткнуло коло 150 сектантів і кількох поліцейських.

Перед великою промовою Гітлера.

Німечкий канцлер Гітлер виступить 30. січня велику промову, яку транслюватимуть

усі німецькі радіостанції; він мабуть здебільша торкнеться господарських справ.

За приналежність до Організації Українських Націоналістів.

ВЕЛИКИЙ ПОЛІТИЧНИЙ ПРОЦЕС У ЗОЛОЧЕВІ.

ТРЕТІЙ ДЕНЬ РОЗПРАВИ.

Цього дня даліше переслухували підсудних.

Підсудний Павло Пушик до вини не почувався до ОУН не належав та навіть нічого про ту організацію не знає. В ніяких нелегальних організаціях участі не брав, могили в Кривім не сипав. До всіх закидів признався був на поліції, але це тому, що його били. Ті зізнання на поліції неправдиві. Гріпси, що був писаний до нього і який він знайшов на підвірі тюрми в Золочеві, він не читав, бо дозорець йому його відібрав. Предсідник відчитує цей гріпс. У ньому сказано між іншим і те, щоб Пушик відкинув свої поліцейські зізнання мотивуючи це тим, що його на поліції били.

Підсудний Василь Єнджеївський до вини не почувався, до ОУН не належав, могили не

сипав. Не знає, чому деякі товариші його обтяжили. На поліції признався до всього під примусом.

Те саме зізнають чергові підсудні: Іван Карлюк, Василь Панчук, Олекса Думанчук.

Підсудний Лев Степан Харчун теж не почувався до вини, не належав до ОУН і не брав участі в сипанні могили. Кріса не мав, мав тільки фальоберт, який купив за 15 зол. При ревізії сам той фальоберт віддав поліції. На поліції потвердив зізнання, які йому підсунули.

Подібні зізнання зложили підсудні: Степан Єнджеївський, Семен Панчук та Гриць Казанівський.

Підсудний Іван Шпак зізнає так само. Легючок у Радехові не розкидав. Мав кріс, який знайшов у селі. Шиб нікому не вибивав. Призна-

ється, що після гріпси до Пушика, щоб він відкинув поліцейські зізнання.

Підсудний Іван Казанівський теж до нічого не признається. Транспарентів з написами „Хай живе революція“, „Хай живе Україна“, „Не дамо землі мазурам“ і „Хай живе Конопаць“ не написав.

Підсудний Володимир Феденишин до вини не почувався, до ОУН не належав. Признається до того, що сипав могили у Кривім на знак протесту проти парцеляційної акції. Кріс мав, найшов його у стрілі. При сипанні могили був з крісом. По висипанні могили завісив на хресті, який поставили на могилі, прапор з написами „Слава Україні“ і „Земля тільки українцям“. Прапор приніс йому хтось до дому. По висипанні могили вернувся до дому, подорожі нікому не вибивав шиб. Стирти Країнського не підпалював. Про свої зізнання на поліції каже те саме, що й попередні підсудні.

Підсудний Теодор Куць почувався до тієї вини, що був при сипанні могили у Кривім. По за тим до вини не почувався, до ОУН не належав. Могили сипали на знак протесту проти того, що українцям не хотіли продати землі в парцеляції. Як він прийшов до Кривого, то при сипанні могили було вже багато людей. Він не мав лопатки, тому стояв на сторожі, а Феденишин дав йому кріс і два набої.

СУБОТА 12. ЛЮТОГО

ГОД. В ВЕЧОРІ

РАВТ ПРЕСИ

У ЖОВТІЯ САЛІ „НАРОДНОГО ДОМУ“ І В САЛЯХ „УКРАЇНСЬКОЇ БЕСІДИ“.

10 осіб оркестри. — Добірний буфет. — Дешеві ціни.

„СЛУЖБА МОЛОДИХ“.

Нова організація озоової молоді, яку створив майор Галінат, буде називатися „Служба молодих“. Декларація тієї організації вже готова. Зразок для тієї організації взяли в німецького „Арбайтсфронт“.

ЯПОНИЯ ЗБРОЙТЬСЯ СІЯМ.

Представник японського міністерства маринарки заявив, що Сіам зброїться, щоб забезпечити собі безпеку, і що ці зброєння не загрожують іншим державам. Японія вибудувала для Сіаму кілька кораблів, але у сіамській флотії нема японських інструкторів.

КИТАЙЦІ ЛАДЯТЬСЯ ДО ПАРТИЗАНТКИ.

З Кантону повідомляють, що до Кантону приїхав ген. Ічінгінг шеф генерального штабу 8. китайської армії, щоб на доручення маршала Чанкайшека організувати підготовку мас до майбутньої партизантської війни в південній Китаю.

ЗМИТРО МАКОГОН.

Надгробна промова.

Велика рідношкільна імпреза. Так принаймні було відгукано на запрошення Батьківського Кружка вселюдної школи, що дав пошук до тієї великої імпрези. А поспраді, була й значна різдвяна просфора, яка своїм дозвонком мала підсилити фонд Батьківського Кружка на доживлення бідної шкільної дітвори.

Вот і гуля, багатомовна реклама своє зроста. Наше громадянство дуже ласе на сензації, так любить усі небуденні видовища. Не дивно: душа нашого брата, придавлена тяжкою будинком сірого життя, потребує, хоч де-хто вміє розважити.

І току Батьківському Кружкові таки пощастило. Велика зала нашого „Сокола“ ледви вміщує чотириста душ, що засіли за довгими столами у святочному вижитанні.

Почався „Імпреза“. Катехит школи, віддавши молебень, свяченою водою покривив свої столи і поділився з привітними просфорами. Ось як всі голови похилилися над тарілками. Згодом почалися промови. Такі промови, що віддають душу, сцментують розсудливі гуртки, злагіднюють навіть особисті конфлікти. Голова Кружка також промовів. Його сильний голос гураганом летить по залу, в бастрою гірською струєю лється до со-

лять кожне слово, бо воно летить від представника рідношкільної ідеї, людини, що вже кільканадцять років стоїть на тому відповідальному становищі.

— Рідношкільна ідея, — говорив промовець, — на великий наш жаль і сором не має такого зрозуміння у нашій національній збірності, як цього вимагає теперішня пекуча потреба. Її маловажати, над нею переходять до денного порядку. І якщо не велика, просто надлюдська посвита малого гуртка людей, що в тяжких умовах життя завзято й послідовно здійснює ту ідею, вона в нас уже давно стала утопією, стала тим, про що ми тільки мріяти могли у пообідній дрімоті. Цей гурток, то наше дороге, вельми заслужене рідношкільне вчительство і за це йому честь і слава...

— Слава! Слава! — загремів саля.

Рясні оплески заглушують кінцеві слова промовця.

Музика грає „Многая літа“. Очі привних замиготіли ясними вогниками. Ті вогники просіють палать оцей „Ідейний гурток“. Він сьогодні перший герой тієї імпрези. Куди не глянеш, усі радісно захоплені лица звернені тільки в його сторону.

До мене підбігає один громадянин і тиче мені свою руку.

— Прийміть мої якнайщиріші побажання. Учителство Рідної Школи робить справді велике національне діло. Як, повірте мені, над цим і досі не застановлявся.

— То вже тепер напевно станете членом Рідної Школи?

— Так, так, подумаю кэд тим... — скрутив-

ся в той мент „захоплений“ громадянин і по-квално віддалився від мене.

Я глянув на саля. Більш як три чвертини нії простору заняли самі принагідні симпатичні „великої рідношкільної ідеї“.

Офіційна частина скінчилася. Рідношкільна вчительство зішлося в куті салі. Так якось са-мочинно, інстинктивно. Людину все тягне до своїх найближчих. Усі лица поважні, навіть сумні. Тільки одна наймолодша товаришка Стефа блимає промінчиком щастя.

— Добре говорив голова, дуже добре. Бодай висловив нам прилюдне признання за нашу працю. А це вже багато значить!

А я на те:

— Я оповім вам одну подію. Такі події, це собі звичайні історії на наших землях. Вони всюди і часто трапляються. Те, про що хочеш говорити, трапилося випадково в Чернівцях.

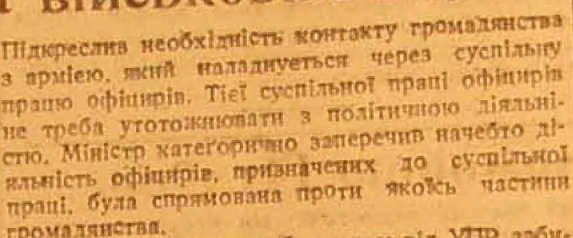
„Жив там один політичний емігрант. Коли був він старшиною української армії; на війні, як це казали очевидці, бився як лев, просто чудес доказував разом зі своєю військовою частиною. У тій війні втратив він одну ногу. Після кількох років просидів по різних ізоляційних таборах, згодом появилася на чорно-вельському терені. Закордонці, як відомо, меткі, вони скоро приспособляються хочби й до найтяжчих обставин, вони все найдуть собі якийсь спосіб прожитку. Такий був і цей закордонець. Жив як знав і як мів, але ніколи не витягав руки за поміччю. Халався за кожену працю, а ще найважніше, він ніколи не бокував від громадянської роботи: провадив хор, працював у драматичному гуртку, давав відчити, організу-

Небуваді, заоружили в своїм жагу і реальні оцінки в поза куліс контррозвідки. — В годинний розі Констанс Бенет (жінка), Роберт Монтомері (англ асп) Оссар Гомолья (шпигун)

зволених — Головний Отаман Андрій Лівницький". По відправі о. Новосадам похоронних молитов, зложено труну, відкриту червоним прапором, на жалібному возі й похід русин на Личаківський цвинтар. Співав хор ради. Купчинського, Похоронено В. Темницького недалеко могили українських воєнк. Над могилою промовляли: д-р В. Старосольський в імені голови центру УНР на еміграції през. А. Лівницького, д-р Лев Ганкевич від УСДП, ред. Скалик від ППС п. Шерер від „Бунду" та секр. Кушнір від українського робітництва. Між промовами відчитано телеграму генерала Сальського зі словами співчуття від воєцтва УНР.

Після референта забрав слово міністр військових справ ген. Каспшицький. Хоч бюджет — казав він — цього року вищий, то все ще він не вистачає на покриття всіх найважливіших потреб армії. Далі міністр говорив про досягнення польської армії в ділянці організації і вишколу.

Засідання Ради Ліги Націй, яке мало відбутися сьогодні рано, відложили до год. 17. з причини розмов, що їх розпочали з наміром

В дискусії над тим бюджетом від УПР зачи-
рав слово пос. Целевич

Вчора до полудня відбулася низка розмов між представниками різних держав. М. Ін. мін. Дельбос довгий час переговорював з делегатами "неутраляних держав" (Швейцарії, Бельгії, Голландії, Скандинавії) у справі 16. параграфу лігового пакту, що передбачує санкції. Хоч Франція й Англія хотіли відложити це дражливе питання до осені, делегати "неутраляних держав" рішили відвиннути його вже в понеділок. Вони ствердили мабуть, що 16. параграф їх не обов'язує.

мав робітників і слуг, а все безкорисно, все для великої ідеї, хоча життя його було справді злиденне, бо нераз навіть шматка хліба не мав за що купити.

Та сталося одного разу, що його дрантивенька протеза надломалася, (просто зі старості) і хоч гинь, треба було про нову думати. А наш закордонєць про це й мріяти не міг. Деж йому, бідоласі, взяти аж тисячу левів?

Сидить бідняга на своєму піддашші, не може навіть на світ показатися. Один його товариш, також акардонець, дізнавшись про це, звернувся до наших установ з проханням дати якусь допомогу для нього.

— Добре — добре — сказали йому, — нехай прохання внесе на письмі, за кілька днів буде засідання Виділу...

Тоді він звернувся до поодиноких засібних громадян:

— Дуже радо, — відповів йому, — він уповні заслуговує на поміч, ширий патріот, чесна людина, прийдіть на першого...

А цей „перший“ — щойно за тиждень.
Сидить емігрант на піддашші день-два, а

Сидить емигрант на піддашші день-два, далі не витривав. Помайстрував щось над своєю протезою, надів її, бо треба йому конче в місто, мусів хоч на хліб заробити.

Походив він так цілий день, а вже другої
днини вполудне відвели його до міської ліч-
ниці. Протежа поранила йому надрубану ногу
нога спухла, витворилось зараження крові.

Ще раз йому ногу рубали. — не допомогло
таки мусів розпрощатися з тим світом.

Вістка про його смерть миттю рознеслася по місті. Не було між нашими одної людини

щоб за ним не жаліла. І віде правди діти: громадянство зробило йому величавий похорон. Було п'ять надгробних промов, кожний промовець згадував голосно про те, що небіжчик ціле своє життя працював виключно для великої ідеї, мовляв, був воїном і як воїн умер на своєму становищі.

А мені з цілої тієї події врізався у пам'ять тільки рахунок, який я зробив собі над його могилою. Якби поррахувати ціну клепсидр, що сповіщували смерть цього емігранта, то вже вони могли врятувати його життя, бо-ж тільки треба було заплатити за одну нову протезу. А кошти похорону, а вінки?"

Рідношкільне вчительство вислухавши цю історію, похилило свої покірливі голови на груди. Навіть товаришка Стефа споважили. Гості почали виходити зі салі. І всі воєни кидали востаннє радісний усміх і приязно кивали руками в сторону рідношкільного вчительства. Сказано: велити духа, герої дня...

— Товаришу, може у Вас знайдеться якийсь золотий, позичте мені! — залебеді Стефа.

— А Кооперативний Банк? Що скажи-
скаже? Ви знаєте приказ нашої старшини: і
школьні фонди до Банку! Зрештою я маю ті-
льки п'ятьдесят сотиків.

— Хай буде й те. Може завтра Кружок и
небудь дасть. Віддам з полякою...

„Герої дня“ повільним, отяжілим кроком
виходили із сажі.

Надворі падав дощ, було холодно і неприємно.

BITUO.

Ч. 13. Понеділок, 30 (18) січня 1989

ПОЛІТИЧНА ПЕРЕДБАЧЛИВІСТЬ

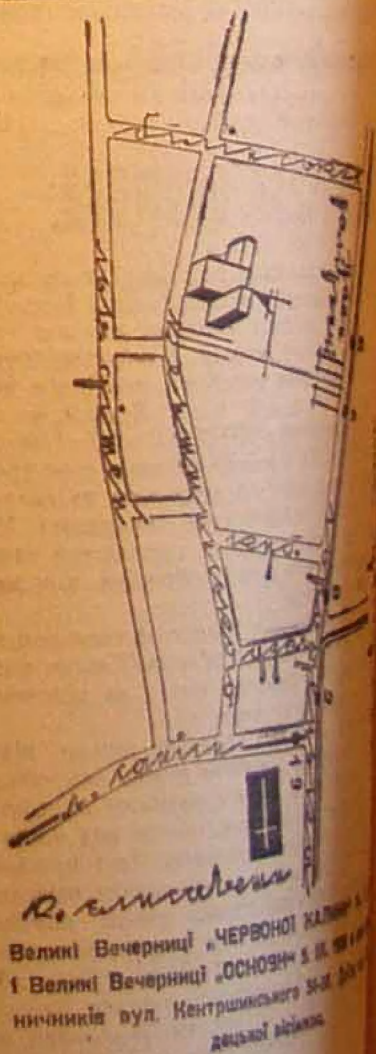
У статті п. н. «Філософ Гартман про Росію» розміщений на першому місці, апропорозана стаття з даного філософа про становище Росії в Європі, яку він надрукував берлінський часопис «Ді Гегемоніст». Автор, тобто Гартман, стверджує у вказаній частині статті, що Росія на час війни виступає як «найбільш хітих судів», бо ні один з них не має повноважень на чини до війни з Росією. То радше Росія бажав би і нових заборів на заході.

«Але що вийшло би — рефареус. Ділою — а ні з Росією? На випадок її поразки, на будь-які втрати з її худого державного скарбу. Території здобуті були би радше тлгарам, як ніскам. А чого прийшло би тоді внутрі Росії? Царат ула, а ти самю, як французький імперіалізм по 1279 зом. На тільки поляни, німці, шведи, жиди і руси надійуться користі для себе з великої війни з Росією, але в самій Росії є тільки незадоволення з Рдумуючих голов. А на випадок катастрофи царат і елементи виходять на верх. Чим же боронить царат від цілісності і повстання народу, який свого мілітарну банкрутство? Чи це зводилося на припасти німцями-австрійським військам? Війна сі з Європою була би грою на банкі. Як змож мачина й Австрія бачать в Росії спільного судзлученого спільним інтересом розбору Памсь дого не мають причини гадати на її могутні загрози. Але на випадок ворогування, му раз на все зломити змагання Росії до всес планування.

...Тоді требаб Фінляндію віддати Швеції, а
рабню Румунії; Естонія, Латвія, Курляндія і
зі Жмудею утворилиб самостійне Балтійське
ліство, розуміється з німецькою переважаю-
чою королюство. Швеція і нове Балтійське
ліство дісталиб гарантію своїх полістай-
мечини, а Київське королюство і Румунія
стріп. Війська цих держав ставалиб на сторо-
ні під провід Німецьчини й Австрії. У Польщі
нулиб відносини з 1795 р.: лівий беріг Висли
би Прусам, а за це Австрія дісталаб тільки
Балканському півоострові. Прилучення Польської
ролюства до Прусе уважал Гартман татом
німці мусіли би перенести, щоб запобігти
зла, лям було би восиревнені Польської
та. При абсолютній незділности польської
ду до панування над своїми пристрастями і
тичної поміркованости у своїх намірах з
Польське королюство не спочиво би з і
несупокоях доти, доки не відискалоб всіх
нішої Польщі. Европа мала би більше
сьогодні має з Росією. А так то Прусе зумі-
сю культурною засимілювати тих два або
нів поллялі, бо по приверненні статусу
а припало би Прусам 4 і три четверті мілі-
ської людности, решта — це німці, яких і
Сьогодні, по 30-ти роках цілком пори-
літичні передбачення Гартмана з тученні
станом в Европі.

ЗАСІДАННЯ СОЯМУ

Маршаль сойму Цар визначив на засідання сойму на вівторок, 1-го жовт.

Літературна сторінка.

Повість про Хмельницького.

(Микола Голубець: „ЖОВТІ ВОДИ“, Львів, 1937, ст. 256.)

Принципи М. Голубця ствердили з приємністю, що він уперше зробив поважне зусилля, щоб написати повість чи взагалі твір, з яким би назвав його щось більше, як тимчасова (не назавжди літературна) потреба. На історичного повістника є в нас більш як одне щільне місце, куди віддавати незаняте і який Голубець хотів бути кандидатом на таке місце після смерті А. Мандляського, В. Будзиновського та Ю. Опільського, то знайшов би належне відношення читачів.

Усі без строгої критики знаємо, чого бракує повістникам згаданих трьох недавніх померлих авторів. Усі вони недоцінювали літературних принципів історичної повісті, — попросту органічно не відчували величезної ролі творчої сили, яка мусить творити постаті, відтворювати та перетворювати історичні події і вважати цю роботу за найпростішу. Наслідок був такий, що і наша література залишилася холодною і такою повісті роблені досить примітивним, домашнім способом, задовольняючи тільки велетературні кола.

М. Голубець має стиль, чи пак: бодай відчув, що треба його мати. Коли він знає, про що має оповідати, тоді оживає і може зацікавити читача. „Жовті Води“ починаються класичними сценами, хоч і не без шаблону, — за ними йдуть сторінки, що показують нам знайомі з автором історією, — тут і там попадається живіша сцена, а проте вся дія зосереджена довкола такої постаті як Хмельницький замикає читачів у справу. У чому ця справа? Передає у тому, що ми приготувані на повість про Хмельницького.

Може автор хотів свідомо не зображувати цього великого державного мужа та вождя, як попросту діву особу, а показати його величчю тільки посередньо на тлі другорядних діячих осіб та подій, з якими він був зв'язаний. Цей другий спосіб уживаний нерідко письменниками — не тільки від першого, коли автори ставлять нас зіткнутими з великою індивідуальністю, „Жовті Води“ бракує цікавих діячих осіб і подій, що зв'язали б з повістю інтригу. Не

одному читачеві вистачають палкі промови патріотичних вождів і рефлексії автора про історичну вагу подій, що вирізняють у важливий добу. Але такі рефлексії повинні би бути так само небуденні, як і події. Багато читачів шукає в історичній повісті тільки того, що можуть знайти в історичній, суспільній чи політичній розвідці — про таких тут не згадуємо.

Історична повість є передовсім твором уяви, — уяві, яка має перед нашими очима вводити на сцені якогось моменту давнини — історичні постаті так, немов би вони ще раз брали участь у подіях і рішалах про їх наслідки. Коли повістник не використовує засобів вже інших повістників, не конче таких, що писали історичні повісті. Не шукаймо далеко, а возьмімо хоч би Крашевського, що дав кількасот томів повістей і бодай кількадесят історичних таких, які варт наслідувати.

Помилка М. Голубця та саме, що і не однієї нашого автора, який одразу за твір хоче все зробити „сам“, усе добути „із власної голови“. Таке свосумство найчастіше нехтує технічними сторонами праці без яких не допоможе і „нахнення“, себто імпровізація без довгої підготовки. Написати історичну повість тепер ніби дуже легко, коли наслідувати її популярні зразки минулого століття, але і дуже важко, коли треба задовольнити читача з сучасними літературними вимогами.

Автор назвав свій твір зовсім неправильно „романом“, „романтичних“ елементів нема там зовсім. Постать Хмельницького спопуляризована там добре, але вивести її саму — надто важка річ. Можна було зробити героя з другорядних осіб, як нпр. Марка, що на якийсь час зовсім блідне чи пропадає на наших очах. Зате метою да змалювання битви дуже добра і її можна було вжити в усій повісті — малюнку глядача з перспективи.

М. Р.

Патріотичні поезії.

Дмитро Николішин: „ЛИСТОПАДОВА СИМФОНІЯ“, Сонети. Львів, 1937. В-во „Самбо-Скіп“, ст. 32.

Є не збірка, складена з 29 сонетів, присвячених листопадовому адвенту. Всі сонети написані у строгій класичній формі; — автор думав майже стежити за мовою, не зловживає ніякими ні ліценційними, пам'ятає про те, що істинна спроба повинна кінчатися рефлексією. Вони не відтворюють якоїсь загальної події, а тільки окремих епізодів поетичної творчості. Зважаючи на форму і зміст творів на цю тему за останніх кількадесять років, не дивно, що автор розуміє майже новий тон, головню кинуть на думку. Подекуди ці думки наближуються до публіцистичної прози. Нпр. У нас хороша вета на прикладі звичок, що

Іх історія жила: то жнемось без херми, без весла, то кидаємо у стухлім Пантеоні. „Власна думка вбога не спромоглась його убити в план борні.“ „Там над Дніпром піднявся більший брат; з ним епопея почалась велика.“ „Відроджений знак, що в нас герої є ще.“ „О, як далеко хвиля віднесла нас від того місця, де державний човен пускали ми на політичні води“...

Неодина сонет міг би стати добрим текстом для декламації на різних патріотичних святах, хоч більшість утримана в якомусь пригнітливому тоні панхидний відправи. Може вони і подумані, як панхидний спомин.

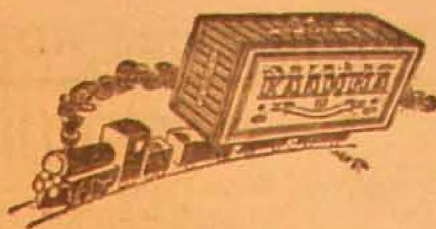
—О—

Що Лев Толстой думав про сні?

Сяко вклавши „Щоденник“ Льва Толстого, ми читали кілька томів, чимало цікаве світло на роль снів у творчості автора „Війни і миру“. Російський критик Р. Словцов присвячує їм у свого вступу до статті. У щоденнику з 1904-06 Толстой записує багато своїх думок про сні, про які роздумував, сонні бар'єри повільно з'являлися на старість. Він згадував їх майже щодня і думками про смерть. Ось його рефлексії на цю тему: „Сьогодні і вчора я думав, головне сьогодні, про те, що життя — сон, сон марко. Між сном і земним життям, життя після сну, таке саме відношення, як між нашим життям і тим другим життям після другого сну — смертю. Все, що складається на матеріалі сну, ми переживаємо в попередньому житті, і матеріал нашого будища ми черпаємо з минулого попереднього життя: наші нахили і звички. Життя у сні міняє поза часом і простором, сновидіння одиниць: у сні можна зустрітися з покійниками, хоч і знаємо, що вони давно померли. Так само і місце дії — в Москві чи в Італії, і час — минулий або теперішній“.

Думку про те, що життя це сон висловив Толстой уперше в „Війні і мирі“, описуючи смерть князя Андрія Болконського. Шойно у пізній старості він вернувся до цієї думки, поглиблюючи її як ідею. „Те — він пише 7. березня 1906 р., — що і давно браз майже за жарт чи фантазію, що наше життя — сон того сну, з якого ми поринули в попереднє життя і що смерть буде прокидом до нової форми життя — ця думка вириває переді мною вже не як фантазія, а як велика ймовірність. Наші сні в цьому житті — відбитки всього життя, що вказують на його закони“.

Толстой почав пильно стежити за своїми сном і записувати їх. Він вірив, що те, про що довідаємося про свою аду у сні — правдивіше, ніж те, що думаємо про себе наяві. Сні відкривають наші слабості та пристрасті. Як і в усіх інших людей, які мають часті сні, вони були в Толстого рішучі — звичайно під впливом того, що думав удень: чи про політику чи про літературу чи свою рідню. Цікаво, що звички до думок про сні з'явилися не про початок нового

Найбільше поширення свідчить про високу якість паперців і тутоту „КАЛИНА“

сну — вічного, він прийняв смерть своєї дочки Марії, яку дуже кохав, зовсім спокійно, як звичайне явище. Хвилина розстання з нею перед смертю верталася до нього часто у снах і вродила його у блаженний, вищий настрій.

Літературна хроніка.

з французької хроніки.

Новий член „Французької Академії“ Жан де Ляптеваль, поет, який офіційно призначений йому фотель, протиставив, як завжди традиції, похвалу свого попередника. Він є тепер наймолодшим між безсмертними — має лише 43 роки; після нього Аде Пер Бенуа.

Помер поет Віктор Еміль Мішле, уродж. у 1862, автор двох збірок поезій „Золоті ворота“ і „Чудеса півдня“, „Надхнення оповідає і розвідок „Востерним у мистецтві“ і „Любов та мистецтво“.

Французька преса звертає з гумором увагу, що навіть сеніором франц. літератури не можна зробити добору, що вони займаються розв'язуванням часу. 80-літній Рене (старший) член Академії Гонкурів браз утратив у жорі для вибору „Міс Франції“, член Франц. Академії Абаль Арман з одним спортивним свей третім безсмертним у році в. м. м. м. г. м. m.

Минуло 50 років від смерті забутого франц. письменника Августіна Маке, співробітника Олександра Дюма, що авторитетно був його прапороносцем і зображає на його згадку як автор „Трух мистецтва“, „Граф Монте Крісто“ і „Двадцять років пізніше“. Маке, помер 1883 р. у 75 р. життя був 14 разів головою „Товариства письменників“. Його поезії в році „Дім купальниці“ і численні поеми не були у свій час гірші від того, що Дюма.

ІСЛЯНДСЬКА ПОВІСТЬ.

Як відомо чільні твори скандинавських письменників походили з майже одностороннього в ім'ячній мові. Ісландський поет Гудмундур Намбін досі майже невідомий в Європі його остання повість перекладена на німецьку „Діагностика Скальгост“ (видав. „Ланг“) вводить нас в атмосферу староісландської традиції, що перетримала тиждень. У цій повісті мало зображено діяльну повстання закону, чести, погорди для смерті та великого самопожертвування. Безоглядному епічному протиставленню його доньки, що проливає немале сльозини і не дає себе відвести від вибраної постановки її погорди, її воєнними засобами, її агресивною смертної ваги. Вони всім пропадають, ніж зменшують знаменному перекопання.

ШВЕДСЬКА ПОВІСТЬ.

У такому самому жорсткому світі життя тем герої повісті шведського письменника Ярла Гемпера. Його повість „Ранковий дарунок“ (вида. „Ланг“) Мідзера в М'їхені) показує нам моряків, що борються в дивній спільній воді. На самотній морі, що виглядає „Ранковий дарунок“ замирає у своїй Вальфред Тевелом. Люди спирають вину на корабельну маку, хоч він доказує на суді, що не з'явився в своїй партії у ту ніч, коли замирає йому п'яна, залишаючи новонароджену дитину. Опи донька Тува виростає в незнанні до сина Тевелом — Вадла. Історія неспівності двох рідних, полюбивши оселі і молодий широкісяччя на відокремленій повісті. Молода пара доориває в цій атмосфері і випливає в любов потужна імена. Це згодом породить повість в любов. Тема не нова, що згодом породить повість в любов. Тема не нова, що згодом породить повість в любов.

МЕНСІНАНСЬКА ПОВІСТЬ.

Наші перекладачі протегують книжку менсінанського поета Антоніо де Фіро-Віанно „Подорож Чорною Шапкою“, що є вадзанами літературним духом Оді та Домі Нікота. У цій книжці 100-літній ветеран описує свої спомини, як він переходив усіма азбуками, новоготичні та уявні у країні, що за відмінності роки своєї юності перейшли спільні воєн, революцій і війни. Перед нами порозуміються картини утратки Боснії та великої колоніальної держави і багато інших Каліфорнії, що були ще тоді скальними територіями в дитинстві і дивними та сміливими вертіннями в пошук за пошук. Давній дух жорстоких невдоволення промовляє в цих оповідях. Не бракує тут і своєрідного гумору та дитинстві і вадзі. Книжка цікава та багата.

Сторінка без політики.

ПАХОЩІ ПАНІ РЕЛЛІ.

У Манчестері виконав хтось в останніх часах цілу низку крадіжок із вломом у домах найбагатших людей. Усі крадіжки виконував невідомий вломник так прецизно, що поліція не могла ніяким чином потрапити на його слід. Усі розшуки кінчилися невдачею. Поліція не знала навіть чи крадіжки — це діло одної людини, чи діло банди.

Агентіві Скотленд-Ярду ставув у пригороді випадок. Коли одного дня поліцію знову повідомили про виступ таємничих, чи таємничого вломника, агент, який від уже в цій справі слідство, пішов до того дому, де виконано крадіж. Увійшовши до кімнати, з якої вкрадено дорогоцінностей на велику суму, агент почував різкий запах перфуму. На запит детектива, господиня дому відповіла, що в неї ніхто не вживає таких перфумів. Агентіві стало ясно, що вломником є безсумнівно жінка.

Випадок на послугах слідства.

У якийсь інший справі зайшов той агент на другий день до одного пансіону, що його вела Міс Едіт Реллі, жінка 50-літня, незвичайно добре законсервована, так, що ніхто не дав би їй був більше літ, як 30—35.

Пансіон користувався у Манчестері знаменитим успіхом і мав славу першорядного. Власниця вела його просто вірцево, так, що пансіон все був переповнений, серед його гостей були найбільші манчестерські достойники.

Коли елегантно й вибагливо одягнена господиня вийшла до агента, його відразу вдарив особливий запах її перфуму. Він почав прига-

дувати собі, де він уже раз почув був такі пахощі і пригадав: перед ним стояла жінка, яка без сумніву мала якийсь зв'язок із вломом. Спершу представник Скотленд-Ярду не думав ще, що пані Реллі сама виконувала крадіжки і сама за собою затирала сліди. Він думав, що вона була лиш співницею банди, або любовницею вломника і з ним ходила на виправи.

Слідство.

За власницею пансіону почали слідкувати. Її мешкання обсервували всі один з агентів і вона не могла рушитися з місця без свого опікуна, про якого зовсім ясно, вона не знала. Кілька днів пані Реллі не давала поліції ніяких надій на успіх. Аж минулої середи вийшла вона коло півночі з дому.

Вона всіла до таксівки і поїхала у напрямі парку Вікторії. Агенти поїхали за нею. Недалеко парку пані Реллі всіла і заплатила таксівку, і підождавши хвилину, аж шофер відїхав, щезла у брамі одного з гарних домів. По якось часі вона вийшла вже з клунком у руці.

Поліція на те лиш ждала. Паню Реллі притримали і в клунку знайшли тільки що украдені речі. Зловлена на гарячій міс Реллі негайно призналася до всіх прогріхів.

Вона виконала 102 крадіжки з вломом. Удень вона вела чесне життя як власниця пансіону, а на ніч ставала жінкою-гангстером. Спільників вона зовсім не мала. Вона вживала всіх заходів, щоб затирати за собою всі сліди, та їй не приходило ніколи навіть на думку, що її можуть зрадити перфуми.

Смерть двох піонерів фільми.

Майже одночасно, бо у трьох днях померли два піонери фільми у Франції, люди, які багато швидше від пізніших фільмових підприємців і винахідників зрозуміли, яке значення може мати ворушення знімки і які успіхи може відомати ця „дитяча забава“.

Магій і вчений.

Один із покійників називався Еміль Мелієс. По професії був він магіком. В 1895. р. Мелієс був присутній разом з іншими глядачами на виставі в пивниці париської каварні першої фільми Люї Люмієра: „Поїзд заїжджає на перон“. Коли на сцені засвітили світло, Мелієс кинувся до Люмієра й почав трясти його з усіх сил за плече:

— Продайте мені ваш винахід. Кілько хочете за нього? Пять тисяч? Десять тисяч? Двадцять? Я продам ціле своє майно, заставлю жінку, дітей... Тільки продайте мені вашу машинку! Люмієр немилосердно усміхнувся:

— Молодий друже, я не візьму ваших грошей. Не хочу, щоб ви зруйнувалися. Зрозумійте, що це наукова забава, яку будуть купувати дітям на різдвяний дарунок. З того ніякого іншого інтересу не буде.

Перші тріки.

Магій виявився куди розумніший від уче-

ного. З іграшок зродився велетенський промисел, який вложив неодному мільйони до рук. Мелієсові не вдалося дістати патенту на перший кіноматограф, зате він придумав перші нові тріки. Хтож не пам'ятає фільм, які уявляли собою лет торпеди на місяць? З торпеди виходила примабалеріна, починала танцювати якийсь клясичний танок, відтак наставав вибух вулькану, балетниця сідала знову до торпеди і відїздила на землю. Або балет на дні моря? Або танці в зачарованім саді, де овочеві дерева перемінювалися в прегарні дівчата? Все те було твором рук Мелієса, який винайшов теж техніку надруків, замальовування, переходу з одної картини в другу і т. д. словом все те, на чому тепер побудована кінова техніка найрізноманітніших тріків.

Предвісник Діснея.

Другий піонер кіноматографії — це Еміль Коль, який теж перед кількома днями помер. Він почав перший випускати „живі рисунки“. Його теж думка знімати кадр за кадром зі зміною рисунку в часі між двома знімками. Без гого не було би Вальта Діснея з Мікі-мишкою і собакою Плутоном.

До того треба додати, що Мелієс помер у домі убогих, Коль у лікарні.

Лікар — помічник гангстерів.

Буває і таке, що й лікарі пускаються на жовські інтереси, особливо в Америці, де мораль має, так сказати, два кінці. Значить, що те, що ми іноді вважаємо нечесним, американці, як воно лиш дає якусь користь, вважають бізнесом, хочби за такий бізнес прийшлося навіть відповідати перед судом.

Як повідомляють американські часописи, недавно арештували в Шікаго лікаря, який своє знання віддавав на послуги злочинцям і мав з того велетенськ доходи. Той помисловий лікар, який помагав гангстерам винимати руку справедливості, називався Девсон. Як лікар-косметик був він славною постаттю у підземному світі Шікаго, бо всі знали, що лиш він один зможе допомогти злочинцеві в біді і зуміє йому дати зовсім інший вигляд, щоб таким чином утекти перед поліцією.

Коли поліція попала на слід якогось злочинця і вислала за ним стежки листи, коли скрізь розсилали його світлина і в радіо подавали його опис, тоді такий злочинець мусів по-

дбати про те, щоб змінити свій зовнішній вигляд. У таких випадках помагав Девсон, який умів знаменно змінити замітні риси даного злочинця, вмів вигладити морщини, коли треба, вмів їх додати, коли треба вмів при допомозі парафіни виповнити хуже лице, як треба було оперувати ніс, словом переводив такі зміни, що навіть найздібніший поліційний агент і детектив не міг зміненого злочинця пізнати. Девсон не боявся теж поробити відповідні зміни на лиці пацієнта, щоб його лиш основно змінити. Він працював найрізноманітнішими засобами і мав просто нечуваний успіх та пошанівок серед злочинців. Один другому поручав його. Поліція знала про те, що є такий лікар, який переводить операції злочинців, але довгий час не могла потрапити на його слід. Вкінці вдалося їй роздобути адресу Девсона. Його мешкання взяли під строгий нагляд і зібравши потрібні докази (більше, як у 50 випадках могла поліція доказати йому вину), арештували того славного косметика гангстерів.

СКРИПКА СТРАДІВАРІЯ ЗА ГІТАРУ.

Вже не раз завдяки випадкам вдалося людям попадати на величезні скарби, що при їх існуванні ніхто не знав. Таким теж був один купець у Римі, який просто не мав однієї дня що зісти, на другий день став завдяки випадкові багатцем.

Отже той купець, який мав крамницю музичними інструментами, мусів її закінчувати, бо бували іноді й цілі тижні, що собакам і кіманою ногою не показалася до крамниці і музичними інструментами, хоч вона стояла при одній з головних вулиць Риму. При ліквідації інтересу навідувалося багато різних людей, які за дрібні гроші хотіли розкупити інвентар крамниці. Один із принагідних гостей відкрив, що стара скрипка, яка лежала від кількох літ на полиці, це правдива робота Страдіварі.

Власник навіть не сподівався, що він має такий скарб у своїй крамниці. Він пригадав собі, що перед кількома роками до крамниці прийшов якийсь мандрівний музикант і хотів купити гітару. А що не мав стільки грошей, треба, то запропонував купувати в заміну скрипку. Купець спершу й не хотів навіть говорити про те, щоб за нову гітару взяти стару знищену скрипку. Вкінці погодився на цей інтерес і стара скрипка помандрувала на полицю, де перележала кілька років, бо від того часу, як її купець купив, ніхто навіть не згадав про її ціну. Щойно тепер викрилося, що це десяти майже роками купець замінив стару скрипку на гітару вартості кількох ліфтів і інструмент найславнішого майстра з Креми.

ЮВІЛЕЙ ПАРАСОЛІ.

Всі святкують свої ювілеї, чому ж і парасольки не малиб святкувати свого ювілею. У ме цього року минає 200 літ від появи парасолі в Європі. Правда, в давнину знали парасоли, греки й китайці, але в новіших часах про них не знали дощевника до 1738. р., коли парасолі малюють з насміхом із парасоли і парасолю Вольтера. З фільософа почали всі сміятися і від тоді мабуть аж до наших днів парасолі малюють з насміхом із парасоли і парасолю Вольтера. Вольтера рисували в карикатурах, але про нього сатиричні віршики, але до наших часів ця новинка ввійшла в ужиток. Давно ж лиш просто не розставлявся з парасолою, а теж так увіковічили на карикатурі.

Французькі фабрики парасолі приурочили ювілей незвичайно парадно, окрему виставу, видати монографію про парасольку і уладити, очевидно, бенкет.

КОРОЛЬ І ТЕЛЕФОНІСТКА.

Данський король Христіан, відомий своїми демократичними поглядами та простим поведінкою.

Минулої неділі король заїхав до великого магазину за покупками. Під час виходу з крамаркою, попросив він показати директору магазину і сам знав про те, що хазяєць внутрішнього телефону.

— Я хотів би говорити з директором, сказав він.

— Хто говорить?

— Король.

Телефоністка розсміялася і сказала: — Ей, старушко, не морочте мене!

Всеж таки королеві вдалося довести директора магазину, якому він показав свою подію. Відтак, заки вийшов із магазину, велику коробку чокоталок для дітей, до якої до неї свою записку титоту.

Найкращі побажання від короля.

3 життя української кольонії у Брні.

Брненська українська кольонія організована у кількох товариствах. Найстарше з них — це Т-во „Українська Громада“.

Дня 4-го грудня 1937 р. відбулися звичайні загальні збори „Української Громади“. Вибрано новий Водій: голова — К. Споз, І. заступник — І.ж. Бразилонич, П. заступник голови — П. Дорожак, секретар — І. Лобай, скарбник — Ю. Жолудь, бібліотекар — Т. Лушнінський. Нововибраний Водій поведе далішу працю в напрямі організації та консолідації місцевої кольонії.

Дня 6. січня н. р. зібралися члени „Української Громади“. „Українського Академічного Товариства“ та запрошені гості в салі Матейовського Студентського Дому, щоб спільно відзначити напередв Різдва Христового. Зібрання тут ті, яких лиха доля не дозволила відійти до традиційної свят-вечері між різними емігрантськими групами на своїй землі.

Ураженням свята, як шороку, занявся комітет „Української Громади“ та „Українського Академічного Товариства“, а підготовку традиційних справ узяла на себе рухлива Жіноча Секція при „Українській Громаді“ під проводом П. Лискевичевої.

Ввечері 8-ї ввечері засіли присутні до традиційної трапези. На почесному місці два символи української справи: проф. А. Груза — голова Чехословацько-Українського Об'єднання в Брні, і проф. Р. Кучера, управитель брненської української школи.

При столі збоку засіли діти наших емігрантів — ученики та учениці місцевої української школи. Мужеський хор під орудою І.ж. Бразилонича зацькував „Бог Предвчний“. Після цього слово голова „Української Громади“ К. Споз. У своїй промові, короткій та змістовній, новий віри та завзяття гідного брненського воєни, агадав наше минуле й обговорив перспективу та візав присутніх до дальшої

послідовної і витривалої праці, бо заповів, який лишиш нам у спадщині герої зпід Києва, Львова, Крут і Базаару ще досі не виповнений. Закінчив побажанням, щоб найближчий Свят-вечір кожний святкував на рідній землі.

П. Лискевичева, голова Жіночої Секції, привітала присутніх від Жіночої Секції, зацькувала до спільної, послідовної праці та широго побажання, щоб сповнилося бажання кожного емігранта — в якнайкоротшому часі стрічати Різдво Христове під рідною стріхою у вітній Україні.

По промовах узялися присутні за ввечері. Зі смаком заїдали традиційні страви, — а це найкращий доказ, що Жіноча Секція яксаїд виявлялася зі свого завдання.

Після ввечері мужеський хор зацькував кілька колядок.

Справжньою приємністю зробили присутнім колядки, які відспівав дитячий хор учеників і учениць місцевої української школи яку очувавала і веде „Українська Громада“. Діти у гарних національних одягах, своїми ніжними голосами так полюбалися присутнім, що буря оплесків довго не припинялася.

Переведена підчас ввечері збірка на брненську українську школу дала у висліді триста чотирьох корон ч.

Роздачею дарунків дітям зацькувала офіційна частина свята. Спільна ввечері, як можна було бачити, зробила на присутніх дуже гарне враження. Вони могли тут бодай на хвилину відірватися від сілої емігрантської буденщини, а усім П. „благодетям“. Тут зацькнули віри та витривалості до дальшої праці.

За удалження свята належить згадати подяку в першій мірі ініціаторці свята — Жіночій Секції при „Українській Громаді“, пішому комітетові з п. головою „У. Г.“ на чолі за умілу підготовку та зразковий порядок на святі.

Волок.

КОМПЛЕТ БІБЛІОТЕКИ ДІЛА

20 томів вартости зол. 39.—

ТІЛЬКИ ЗА 30Л. 25.—

	ціна подільного зол.
Ірина Вільде: ХИМЕРНЕ СЕРЦЕ — новелі	1.20
Улас Самчук: ВІДНАЯДЕННЯ РАЙ — новелі	1.20
Софія Яворська: З КРАЇНИ ОПІО І РИЖУ — репортаж з Китаю	2.—
Д'Ореллі: ЧОРТИЦІ — новелі	2.—
Ом. Бальзамі: ЧАРОДІЯНА ШНІРА — повість	2.—
Василь Масютин: ДВА З ОДНОГО 2 томи — пов.	3.80
Ольга Кобилянська: АПОСТОЛ ЧЕРНІ — 2 томи — повість	3.80
Кнут Гамсун: ПІД ОСІННІМИ ЗОРЯМИ — повість	2.80
В. Будановський: ЯК ЧОЛОВІК ЗІЙШОВ НА ПАНА — повість	2.80
Сальваторе Фаріна: ЛЮБОВ ОПОВИТА БРЕ-ХНЕЮ — повість і новелі	2.—
Володимир Бірчак: ЗОЛОТА СИРИПНА — новелі	2.—
Юрій Касака: ІЛУБОН АРІЯДНИ — новелі	2.80
Іван Зубенко: КВІТКА НА БАГНІ — повість	1.80
Федір Душко: ДІВЧАТА ОЧАДУШНИХ ДНІВ — оповідання	2.—
Богдан Лепкий: ТРИ ПОРТРЕТИ — спомини	2.20
Новелі Дзвильох: ЧОРНА ІНДІЯ „МОЛОДОЇ МУЗИ“ — новелі	2.—
Фр. Аляхнович: 7 ЛІТ НА СОЛОВНАХ — спомини записаних	1.20
Ілько Бошак: НАПОЛСОН І УКРАЇНА — істор. студія на підставі невідомих документів, з ілюстраціями	2.80
Замовляти: „ДІЛО“ — Львів, РИНОК 10.	
Почтова пересилка 30 сот.	

— Там таксамо, мало їх с, коло нас лем г Воробичу буде троха тих москалів, але што мі биш дивно, тай з мисли мі то не сходит, же наш риманівський біскуп тижек такий самий. Барз мі то дивно, як він раз мав до нашої церкви приїхати, а і іши не биш при войску, то наши егомось повідають, же треба свого біскупа з парадом привітати. То ми ся пририхтували, як ся смотрит, посідали ми на коні, а коням ми позавітали на гривах коси зо сінью-жовтими папірцями, а до рук ми ся взяли тиж сінью-жовти хоруговки, тай ідемо аж під сакний Риманів. А там під Римановом уж стоїт воробичка парібка, лем їх хоруговки биш іши, якиси біли, сині і червені, то як наліхав біскуп, то воробички парібки поблагословили, а на нас ани ся не піздрів, а егомосеви нашому погів, же до нашої церкви не піде без то, же ми мали сінью-жовти фани. То бара не фані, як він ся нас аїркат, бо повічте сами, ци не правда?

— Сумна правда.

— Як сьвіт сьвітом наши фани биш сінью-жовти, навет хтоди, як ми себе руснаками звали, а ту віби, повідають, наш біскуп, а ему смікуют люпле фани царської Росії. Або е г нас і таки, што повідають, же ми ани руснаки, ани українці, лем якіси волюхи, што ту в горах перед турками ся сховали і же гнеска ми ся повинні звати лемкове... Ви може чули і о тих дураках, то повічте сами, ци ся людем в головах не перевертат?

— Так, Ваню, маеш повну рацію, але мені цікаво знати, звідкіля ти такого розуму набрався?

— Сам од себе. Читаю книжки, позерам ся на сьвіт і виджу, же не може інакше бити, лем так, як е і буде до кінци сьвіта. Жеби нас не знати, як називали, ми будемо такими, якими нас Бог створив. Не поможе замотаниченем варитам бесіда, же віт України...

І наш мирді, — проложує теоретично Ваню, — хоч розпорочений по сьвіті, хоч ся ділет на різни галузки, але кожда галузка тає не сои з одного дерева, — і лемки, і бойки, і гуцули, і поляки, — шитки мають о тім, що їх мати, хотра їх кормит соками своєї єдної мови. Поляки тижек мають мазурів, лисувів,

В. ШАНОВНИХ АВТОРІВ І ДОПИСУВАЧІВ просимо зацькувати пам'ятати, що рукописи треба писати тільки на одній сторінці, чинко й вразно, залишати між рядками відступ (т. зв. інтерліній) і вживати паперу, на якому чорнило не заливає. Рукописи, що не відповідають цим умовам, Редакція може використати тільки з трудом.

„Ми будемо таким“, якими нас Бог створив“.

Репортаж з Лемківщини.

Діти віт е не бачка моєї рідної Лемківщини, як ось підчас щогорічних різдвяних свят зацьку миє поїхати туді, тимпаче, що рідня запрошувала мене зморшувати словами.

Діти поцували прокидалися у душі, коли сьвіт на ті гори і ліси, серед яких я провів ці молоді літи, коли я говорив з моїми ровесниками, коли придирався молодому парібкові, що за рік-два стане в ряди аріант господаря та різатиме про долю свою та про долю наш.

На Лемківщині — не гаразд. Народ на очах „дів'ятейки“. Пють старі і молоді, ба навіть діти очу отруту і то пють так масово й швидко, що зах огортає душу. Нема села, де не мали б діти отрути, але е по селах хати, де її не мають і не хочуть знати, і в отих хатах, мов що серед пустині, жевріє живий вогонь сьвіта.

Як загворити в більш свідомою людиною Лемківщині, на жувудь тему, то таки відкриває перед нами шкхотна душа лемка, його шкхотна розум. Яого віра у невимірну силу свого народу.

Обши я нав розмову з 20-літнім парнем сина його ровесника Дмитра Понтука, Ванюм, що працює в айбасі на „уральскі“.

— Це ти той Ваню, що тому десять літ зі мене ходиш в боріжки до Тарнавки?

— Так, Ваню!

— Такий великий віріс і такий гарний жов-тенький?

— Е, дайте поці з тим жовірем, не мали ня а іши до до півмірїа і таку публіку з мене змалі.

— А що тобі бракує?

— Ти поцувайсе, як е скріпні маю!

Я спитав на його чоботи з ховіями тай биш на розумі.

— Гм, старі бачи х таких скріпних ходят, і я не маю ніяких воякам таки скріпні дають.

— Бачи ся габіт твоя скріпками, — зам-кнув Ваню, бо він ходи ксе в шиблетах.

Я спитав, бо тоді скріпні до мезки люди ся не хва-лять, як виводит ся троха по подорож, а як

маліш, то ми веро-мі до зароз до жижі

— Це дійсно трагедія, Ваню, — кажу я, — але не турбуєш, при айбасу вічно служити не будеш.

— То цілої шеста моєї, же вічні не буду при тих півкоирах жоош одбуду тоту повн-шсть, а пак то вонюся до ішиї роботи.

— До якої?

— Ой, мало ту роботи! Тато стари, гада-ють на нич сходит, а потім я маю на мисли іши нашу роботу. Бо хоч мі ся нагвірило уж х тим войску, адем х Сьмоці їх Перемисли бишій сьвіт видів, то мушу г нас так само робити, бо мі ся ту бара дині шитко адає, нич мі ся ту не подобат.

— Бо г нас не так, як г люди. Поперше мусиме зашмарити тоту „дів'ятейку“. Уж ем бесідував з парібками, — шитки мі обцяли, же од тепер жадем до гемби шпирітайки не возне.

— Дуже похвалюю.

— Потім боремося до зарібку.

— До якого?

— Будеме продавати книжки і газети!

— А у вас в селі багато свідомих і пись-мених людей?

— Троха е, але ми підемо сьвітами од села до села, ціли наши гори обидемо, а видів, як там коло Перемисла люде купуют книжки, як хлопці ходят по селах і торгуют книжками, то си мислю, чом би г нас так не зробити? Пові-дам то нашим парібкам, а они лем г руки прас-нули, йой, повідають, та ми уж давно повинні биш так робити.

— Це справді дуже розумний і доцільний плян, — кажу я, — але скажи мені Ваню, які ти книжки будеш продавати?

— Та якіж іши, як не наши українські? Перше то гнас биш, хочби і г нашим селі, дво-яки українці, правдиві і фальшині, ошуканці, а тепер е шитки правдиві українці!

— А тоти фальшині, то што за єди? — питаю, переходячи на лемківську говірку.

— Но, ви хибаль не знате, москальскі би-штитфранти, тоти, што іно по москальську жес-дуют і повідають, же ми тижек москалі, але їх уж нема ани на лік. Г нашим селі е лем єден такий!

— А в іших селах?

Найбільша і тому
найдешевша українська
кооперативна

ДРУКАРНЯ "ДІЛО"

виконує в найкоротшому часі
твори, брошури, афіші та всілякі
інші друки. — Ціни дуже низькі.
Адреса Львів, Ринок 10.

краковиків, котри бесідують кожний по своєму, але шитки називають себе поляками, лем г нас така якась публіка завелася меже нами, же аж ганьба о тім бесіду заводити.

Від захоплення здоровими поглядами лемківського парня я просто забув язика в роті. Притякую лише одним-двома словами, а він шораз то більше запалюється і говорить:

— Я знаю, ви пишете в газетах, ви там знаєтеся го Львові зо шитками редакторами, то і сами пишите і другим повійте, нех пишуть більше о нас, жеби ми виділи, же ми не сироти, о котрих світ уж забув, бо ми і ви то єдно. За мало о нас пишете по українських газетах. „Наш Лемко“ припав нам до серця, але то за мало на тот голод, який ту панує, ми голодні на „дружувалої слово“, як то повідають, але не на такої, якої голосить фальшішні пророки, лем на такої, што подібної до здорового зерна без сніттю...

— А на тоту шіфритію то може би наш найстарший владика церковний, митрополит Шептицький дав лажку раду, можеби церковну місію то нас прислав, бо якби так людем файной казання повісти то неседе би ся опам'ятав; але як ся ніхто тми не турбує, то люде пот на загладу свою.

— Як виїду з войска то я там до вас приїду, пораднє на якби то скінчити тот курс купецкий при Союз Українських Купців, бо ся хочу зяти до гандлю книжками, шитки села в наших горах обійду, лем мі гарних книжок зрихтуюте, то і людем добрі зробю, нех читають і знають де поведла — і сам дещо заробю, бо знате сами, же нема ту де заробити, хибальби до тої Гаме-рши поїхав, але тем тепер не пушають чогоси.

— Не турбуєсь Веню, — закінчую, — як буде більше таких юнаків на Лемківщині, як ти, то ми собі тут створити можете Америку.

Гр. Марусти.

Великий, багато ілюстрований, енци-
клопедично опрацьований

календар-альманах КРИНИЦЯ

НА РІК 1938.

Потрібно в кожному домі
єдина своїм оформленням

МАЛА НАСТІЛЬНА ІНФОРМАТИВНА КНИГА.
Видане кожним у його професійній праці.

ЦІНА ВСЬОГО ЗОЛ. 1.50.

Можна дістати у всіх книгарнях і в Адміністрації
„Діло“, Львів, Ринок 10.

20-ЛІТТЯ ПРОГОЛОШЕННЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ В РИМІ.

Студенти українці, члени Секції Студентів Чужинців Г. М. Ф. в Римі уладили в суботу 29. січня ц. р. в Палаці Джаккоміні, у салях Секції Студентів Чужинців, свято з нагоди 20-ліття проголошення незалежності України.

Боротьбу з неписьменністю може й повин-
нен вести весь народ, усе організоване грома-
дянство від проповідом своєї духовної матері-
„Просвіта“, її афіші і читальня. З цією метою
видає „Просвіта“ таке цілий буквар із чи-
тальною „ДО СОНЦЯ“, що коштує всього 50
сотників.

НОВИНКИ.

— ПОДАЄМО ДО ЗАГАЛЬНОГО ВІДОМА,
що всякі оповістки про загальні збори, концер-
ти, відчити, товариські сходили, посмертні згад-
ки та вістки особистого характеру міститимемо
тільки за оплатою. — Адміністрація „Діло“.

— ПРОСИМО КУПУВАТИ ТІЛЬКИ У ФІР-
МАХ, ЯКІ ОГолошуються в нашому ча-
сописі та просимо покликуватись на
оголошення.

— ПЛАТІТЬ ТОЧНО ПЕРЕДПЛАТУ! ПРИСИ-
ЛАЙТЕ ЗАЛЕГЛОСТІ! Ш. Передплатників про-
симо вирівняти залежності, бо стримаємо висла-
нку часопису! Присилайте точно щомісячну пе-
редплату, бо інакше не дістанете книжки зі що-
місячної Бібліотеки „Діло“! Наш часопис найде-
шевший, бо крім 10-ти сторінок найкращої шо-
шевші, 10-ти сторінок під неділю, —
денної газети та 16-ти сторінок даром
даємо точним передплатникам щомісячною від
одну прегарну і вартісну книжку величиною від
10—15 аркушів друку. Точний передплатник
„Діло“ складає за рік Бібліотеку „Діло“ з 12
томів.

— Спільну Просфору для своїх Членів і їх Ро-
дин, улажує Старшина Кружка ім. Б. Гринченка
в дні 6. лютого 1938 р. в малій салі „Муз. Інст.
ім. М. Лисенка“ вул. Шашкевича ч. 5. Початок
ім. 5. попол. — Старшина. 254

— На вечір української музики піаністки Дарії
Гордицької Каранович з Відня, що відбудеться
4. лютого в год. 8. увечір у великій салі Музич-
ного Товариства ім. Лисенка продають карти
вступу в ціні від 50 сот. до 3. — зол. в Союзно-
му Базарі, вул. Руська 20 від понеділка 31. січня
в год. від 9—12 і 4—6. Члени Союзу Українських
Проф. Музик платять половину.

— Корисна звичка. Часте повторювання яки-
хось рухів чи вчинків — переходить у звичку, а
звичка стає наче частиною нашої істоти і вда-
чі. Людина має чимало байдужих, несимпатич-
них і позитивних звичок, але силою волі може
визбуватися від них та набувати додатні звич-
ки, які збільшують моральну вартість людини.
Між добрим звичками можемо виробити в собі
також звичку — шадити. Спершу треба певної
натурі волі, щоб почати складати ошадності
(розуміється в котрімсь українським бланку), ко-
ли ми досі того не зробили. По деякій часі о-
шаджувати буде нам шораз легше і переїде в
корисну звичку, якої ніколи не пожаліємо, бо
вона принесе нам позакані матеріальні користи
і дасть велике внутрішнє задоволення. Дуже ці-
каво оповідають деякі ошадні люди про те, як
вони принажили шадити і з яким добрим успі-
хом. Один приватний службовець, що має всього
стоїть кілька золотих місячно і вдержує родину,
розказує нам, як він принаж шадити і по кіль-
кох роках досе того, про що колись і думати
не вжилися: купив собі малу буфінельну площу.
Ручимо, що на тієї площі він іще матиме свій ма-
лий, але власний дім. До цього приведе його
та корисна звичка. Може хто назве це назоном.
— нехай буде назіг, але таких налогових шад-
ників дай нам Боже — жанабіліше. Вони в мо-
ротнім часі подвоїлиб усе національне майно.

— „Релігійно-моральне виховання у дитячих
роках“ — виклад о. рект. М. Хвильока з цінною
виховних викладів Католицької Акіції, відбу-
деться в неділю 30. ц. м. в салі Бібліотеки Т-ва
„Просвіта“, Ринок 10, II пов. в год. 17-й.
Вступ вільний.

— В пам'яті Крутеньких Героїв у Львові 28
ц. м. в 7. год. веч. відпалено папахиди в усіх
українських церквах. Своїм першим не могли
помістити великого латову громадян. Особ-
ливо численно явилася молодь високих і перед-
ніх шкіл також робітничі і ремісничі. У хра-
мі св. Юра відпалено тожественну папахиду

о. прадит Л. Кунішасий в асисті о. канц. М. Га-
ланта, о. сов. Д. Семішчина, о. Белея, о. Дра-
Гриньоха, о. Кіюса та о. Соляка. Співач гарні
академічний хор „Вандурнет“. Між привітаним
були м. ін. інж. А. Мельник, б. полк. СС, багато
визначних громадян і велике число молоді.

— „Бюджетування збуту“. Реферат на цю те-
му буде виголошений дня 1. лютого 1938 р. у
викладачів салі РСУК, при вул. Технічній ч.
I, II пов. в год. 7-й веч. — Видія Секції Кра-
ководів при СУПРУГА.

Всі це зніють, що найкраще можна згадати на

ДАНСІНГУ,

який улажує Т-во Абсолютів Торгівельної Шко-
ли в дні 6. лютого 1938 в год. 7. веч. у Жовтій Салі Ма-
роднього Дому при вул. Рутівського 22, I. — Музи-
чно-банд. — Багато несподіванок. Отже прийдіть у

— Т-во „Відродження“ не дістало дозволу на
збірку! З огляду на зимову поміч безробітних
і інші збірки Т-во „Відродження“ теж не дістало
дозволу на збірку в усіх овоєвідствах. Тому
Т-во мало в цьому році спеціальні афішки і
требує зокрема в лютому більше фонду на по-
новну кампанію — просить оцим усе П. Т.
українське Громадянство скласти, зокрема
лютому, з власної доброї волі щедрі дати до
„Відродження“ на фонд боротьби з отрупою,
що від віків знищує, вироджує і уявля-
ють український нарід! Ніхто українців не
погінєн відмовитись від такого дачу! Не
дайте гроші на боротьбу за здоров'я і сміху
української нації!

— Академічні вечори. В неділю 30. січня ц.
р. в год. 6. вечором відбудеться в салі „Львів-
ської Бесіди“ (вул. Рутівського 22) афішка
М. Демковича-Добрянського п. я. „Литературна
концепція держави“.

— Крутенькі папахиди „Орлія“. У пам'яті
роковини бою під Крутами відбудеться в не-
ділю 30. січня ц. р. в год. 9.30 у Петропавлівській
церкві на Личакові урочиста Папахиди з
300 юнаків, полтавців героїською смертю
і з червоноими наїзниками. — „Орлія“ в пам'яті
Ярослава Осьмомисла у Львові.

— Крутенькі Академія на Личакові. Замість
„Орлія“ ім. князя Ярослава Осьмомисла в не-
ділю відбудеться в неділю 30. січня ц. р. в год. 8.
у салі чит. „Просвіти“ при вул. Крутенької
святочна академія для ашанування застатка
ковика героїською бою під Крутами.

— З метричальних історій. До сього і
роха, Л. Ліщинського відміся зареєстровано
лод, Красівський з проханням виїзти і
трику уродження. О. Ліщинський акти
ку згідно з метричальною книгою. Та тако-
рості в Долині не подобалося, що тріх
метриці було написане не з польським
ченням. Тому віддав о. Ліщинського до
раторії в Стрию за фальшування акти.
Дня 26. липня м. р. прокураторія черні-
ський суд в Болехові поставила о. Ліщин-
ського підозрілого у провнні проти зак. а. м.
5 1. к. к. під дозір поліції у Ватнів.
Ліщинський мусів цілий місяць ра-
гомоситись на постеруку. Війні до
обвинувачення, а 29. грудня м. р. прокур-
завільнича обвинуваченого від звин.

Неписьменність — велике величчя
ці й народу. Вона зупиняє людину і
розвитку до вищих шабел культурних
дарського й політичного життя. Пам'яті
завзяті боротьбу з неписьменністю
Боротьбу цю найкраще вести з
бульваря з читанкою „ДО СОНЦЯ“, що
всього 50 сотників.

— Поліція наказує збирати протів
ні „Відродження“. Централь „Відрод-
ства далі від своїх членів і в інших
безправну поведінку поліції. Оце в
машук із Зозова, под. Рівне, що
одержав розпознан 50 казків
„Відродження“ на 1938 р.; дістає від
позбирати всі продані казків
кари за кольторжку несподівано
минувши аже те, що п. Домашук
та всіх 50 людей кому продані —
га поліції показування дачу 6. м.
га листу членові можна перероз-
різнати видання свого Товариства
го дозволу на кольторжку (на
зволеним засобом діяльності
які члени Т-ва (ж ось п. Тарас

— Пізніші струси на Шлеську. У свентохло-
дському повіті, на Шлеську, було кілька під-
нятих струсів, що тепер щораз частіше повто-
ряються, особливо на теренах в околиці Руди
Шлеської та Рудської Кузніци. Ці струси не
лише викликають неспокій серед людности,
але й спричиняють матеріальні шкоди. Будин-
ки тріщать, завалюються. Внаслідок одного та-
кого струсу впав на більшому просторі го-
стинець, а в глибині витвореної лійки появи-
вся колодязь. Янше досліджує воєніська комісія.
— Катастрофи в німецьких копальнях. З Ду-
бружа, над Рейном, повідомляють, що в ко-
пальні "Тосен" трапився нещасливий випадок.
В процесі роботи обвалилися скелі, а під ру-
хливими масами трьох гірників. — Під Брес-
лау на висоті королеви Люїзи обвалилася
земля на висоті 400 метрів під землею. Земля
підняла гірників і відтігла їх від світа.
Один з них, трьох важко поранених.

Аспірін — лише з хрестом Баєра! Аспірін лише з хрестом Баєра!

Аспірін лише з хрестом Басра!

„Зберегти від забуття пам'ятку життя свого народу є справжнім подвигом, який вже тепер (1856) має повну вартість в очах кожної справді культурної людини“. Ці слова П. Куліша („Записки о Южной Руси“, 1, 220) взяло собі за гасло „Товариство Прихильників Культурно-Історичного Музею НТШ у Львові“ (вул. Чарнецького 24) і ви, стаючи у його ряди, причинитесь цим до ствердження старовинності української культури та її високого, європейського рівня вже у книжній добі.

Тому нехай Покутська земля, для якої тру-
дився, не жалуєючи своїх сил, буде йому пером.
В. Я. ПІ 252

Роман Савицкий

Кожний купець знає

що клієнта збудується
першорядним товаром.

Тому продавайте
БРИНДЗЮ
тільки
МАСЛОСОЮЗУ

Вона є правдивого повновартісного
овечого будаю — знаменита в смаку
й якості — первинна загранична
бринда.

Антін Дашко, помер дня 25. січня 1938. р.
Покійний уродився в 1876. році в Миколаєві н.
Дн. До війни був австрійським старшиною при
інтендантурі IV. дивізії кавалерії, підчас світо-
вої війни призначено його як старшину до поле-
вого суду.

Дня 4 листопада 1918 р. зголосився він у
Львові в ряди УГА, де виконував різні обов'яз-
ки і перебував з нею весь час, спершу як по-
ручник, начальник харчового складу IV. Бри-
гади, відтак як інтендант IV. Бригади, началь-
ник господарського уряду II. галицького кор-
пусу, разом з армією переходить за Збруч, ді-
лять її долю і недолю. перебуває тиф і кінці у
вересні 1920 р. разом із групою ген. Кравса
переходить до Чехословаччини. В 1926. р. вер-
тається до рідного краю і від листопада 1927.
працює весь час як урядовець „Маслосоюзу“.

Покійний визначався погідною вдачею, криш-
талним характером, працьовитістю і солідні-
стю, за що діставав неодноразові письмений
признання, а серед товаришів та оточення ті-
шався загальною пошаною і симпатією. Устано-
ва втратила в ньому одного з найкращих пра-
цівників, а дружина і двоє дітей свого улюбле-
ного та зразкового мужа і батька. В. Й. П!

Дописи.

ЯВОРІВ.

Мистецький вечір живого слова (Лесь Крип'яцький —
реципієнт, Андрій Поліщук — гісоп). Вирішні атрибу-
ти мистецького профілю відомі драм. артистки і реци-
пієнтів, Лесь Крип'яцький, не: милозвучний голосовий
орган, неперорна дикція, широкий динамічний обсяг,
піднято та помірно оформлений мистецький садум. Усі „до-
роги“ декламаций (між ними сьогоднішній дописувач),
ухолювали на найчастіше хвилю виконуваних реципі-
єнтів, повних нездорової патології та екстремної ди-
наміки, стали, потупили правдивого мистця у тій ділян-
ці, ширини прихильниками цієї галузі мистецтва. У
програмі поезії Вороного, Курдюка, Лесюка, Ле-
винецької, Лукиничного, Надсона, Олеса, Титини, Шев-
ченка та Чуприни. Крім цього Крип'яцький озвучила
теж воєн мольдецькими до текстів кабаретних
лісонь, таких як В. Весоловського „Танго“, до „Чарів-
ної“ Олеса (муз. В. Векорозовича) „Вулиця“ Лу-
киничного (муз. Бугаровича) і „Танго“ Курдюка (муз.
А. Рудинського). Гітним партнером Лесь Крип'яцький
був цього вечора А. Поліщук — авантажний наший пу-
блиці, що його витала з захопленням. Це співак з пре-
красним баритоном. Якісь голосові барани і його сила
позволяє надійти, що з Андрія Поліщука буде в бу-
дущині знаменитий співак. Поліщук співає ритмічно. Про-
грама добрана до голосу. Оспіваність співака поєднана
„адресовані“ асінтом. Брак виразних інтонацій у ди-
наміці мистця в припадковості. В програмі твори Ар-
гомовського, Конемана, Лисенка, Мелюшка. Направні-
ка, Чайковського і народні пісні: Чумака, Жуківель.
Публіки багато, мистецький шестрій

Белев.

Як щороку, так і в цьому році ходили з
колядою чоловіки, жінки, хлопці і дівчата. Не
розтрачайте одержаних дарунків, але призна-
чіть їх Рідній Школі й негайно туди перешліть!
Цього вимагає національний обов'язок!

БРОДИ.

Політична нарада УНДО. Дня 10.го січня п. р. від-
булася у Бродях політична нарада УНДО у приваті
106 осіб. Були присутні такі громади: Броди, Сиди-
но, Філіварів Великий і Малий, Пониківка, Ясичин,
Гай Смолянський, Лопів, Заболотці, Залісся, Сидіска,
Оуходолі, Руда Врісська, Пилипів, Шинів, Комарівка.

Корова, Рощин, Вершин, Кавотів, Голосович, Чехи,
Воробинці, Дуби, Каваньєри. Нарада мала на меті
співпрацю громадського політичного по-
віту Бродя і розбудити політичну активність. Прийняв
малий представити організаційний статут на м'яст. На
нараду явився пос. В. Кузьмич. Він вголосив по-
літичний реферат, в якому проаналізував теперішній
виступ польського громадянства та його вплив на
Війні подав політичні напрямки організації україн-
ського відроду. Дискусія, що почалася після реферату,
була на дуже високому рівні. Видно було велике за-
цікавлення темою, а також орієнтованість в оцінці те-
перішнього політичного положення українців. У дис-
кусії забирали слово: о. Куча, п. Тадей Сегала з За-
лісся, п. Іван Карп в Пониківці, студ. Богосл. Яросла
Сірко в Бродях, п. Максим Нодорожний в Пониківці,
о. Прокопів в Воробинцях, п. радн. Памас в Бродях,
п. Антін Шиняк в Заболотцях та інші. Проводив го-
лова ПНК УНДО д-р Жоліртук. Нарада покінчилася
віршувальним національним гімном.

КОЛОМІЯ.

„Ялинка“ в Міщанському Брацтві арх. Михайла
відбулася в домі Брацтва заходом дир. В. Порожен
в неділю 23. п. м. При асистируваному столі відбулися
представники нашого духовенства та світської інтелі-
генції (на жаль, її було за мало) в гуртом старшого
й молодшого міщанства. Після молитви „Бог предві-
дний“ і вітальних побажань міщанства святому парохію
й намісники почалися мила гутірка, переплітана промо-
вами (оо. Кабаровського, п. Кисля, проф. Николіши-
на, Д. Порожен, М. Яремчука, Равина й дика Святло-
вита), в яких авторитетно багато актуальних справ мі-
щанського життя з національно-організаційного й го-
сподарського боку. Після тільки, що зужено рази
запрошених міщан, а й жіноцтво міщанське зовсім не
було асистируване.

Цьогорічний Йордан відбувся вітально, як мину-
лими роками, бо на призов вищої військової влади у
богослужінні у церкві взяли участь представники дер-
жавної й автономної влади та міщанського гарнізону, а
в процесійному поході на Прут почесний відділ вій-
ська в повному виразі з оркестром, яка грали по до-
розі козаци, „Коль слава“ і „Сердечна Матко“... Не-
дужого парохію заступав у поході й водосвятті о. радн.
Капустинський. Гарна погода стянула великий мас
рештотонального народу, які інтерпретували ту ін-
вою відносно до своїх національних настроїв. За-
мітна річ, що найбільшої нощі невідомі впливові ви-
біли шиб в домі парохію — мабуть у зв'язку з йордан-
ським походом.

Закрили читальню „Просвіти“ ім. Сковороди. Дня
21. п. м. старостів закрили читальню „Просвіти“ ім.
Сковороди, в якій гуртується академічна молодь та
абсолютно середній шкіль, перебівши ревізію й за-
бравши всі книги й папери читальні. Причиною за-
криття були виступи деяких членів цієї читальні під-
час листопадових поминок: алапа добачила в них пе-
реступлення статутних меж діяльності в політично-
му напрямку. Проти цього рішення відділ розширеної
читальні внесе відклики до повітової.

ТЕРНОПІЛЬ.

За зміною самоуправного закону. — Мислові віне
українських радних у Тернополі, повітовий Народний
Комітет УНДО в Тернополі, під проводом п. Остапа
Сіпка, скликав усіх українських членів громадських
і волосних рад і уприв та повітової ради в Тернополі,
щоб обговорити справу взаємини з територіальною
самоуправною, а зокрема недалекі вибори на солтисів.
В суботу, 15. січня п. р. явився на візу 271 україн-
ських радних з 63 громад Тернопільщини, у цьому
і дві селянські, 18 волосних радних і член повітового
відділу п. Добельський з Березівської Великої, що є до-
казом великого зацікавлення самоуправними спра-
вами. Вже відкрив п. Остап Сіпка, голова ПНК, покли-
каючи до співпраці у провіді п. Мислову Малицького
з Шинятинців, члена волосного самоуправного відді-
лу і бувшого посла п. Антона Кунька з Чернелова
Руського, члена повітової і волосної ради, а на спере-
даря п. Михайла Матусовського, громадського рад-
ного в Килиї. Реферат про закон про територіальну
самоуправу та про компетенції подієвних само-
управних установ і органів вголосив посол д-р Степан
Баран, даючи усюди порівняння між обов'язками вже
пятий рік новим польським законом і давнішим га-
лицьким законом, що не давав такої влади старості,
повітовому відділові і в'їтоті, яку вони мають нині на
основі теперішнього польського права. Подієвний об-
говорник теж д-р Баран справу, що належить до гро-
мадських рад і до солтисів як виконавчого органу та
відав присутніх радних, щоб при наявних виборах
солтисів у Тернопільщині, що мають бути в лютому п.
р., постаралися за вибір солтисами наших свідомих
людей уряди, де це можливо. Після реферату присутні
раді ставили запити у різних практичних справах,
визначили з виконанням закону про територіальну
самоуправу, на які пос. Баран дав відповідь і виро-
шення, потім представник вітн п. Сіпка ствердив, що
зібрався асистирувати рефератом д-ра Барана селанськими
за зміною дотеперішнього закону про територіальну
самоуправу в найкращий його основний демократизації.

Оцим повідомленням ввістима, що після розв'язан-
ня Спільної „Вайдгори і Канарієфогель“ веде та-
пер сам підприємство торгівлі металів

у ЛЬВОВІ ПРИ ВУЛ. БОІМІВ 32 (під кул. Сер-
ської 15) під власною реєстрованою фірмою:
ТОРГОВЛЯ МЕТАЛІВ

Генрик Канарієфогель у Львові

Тел. 285.63

Подаючи це до власного відома, очікую цін-
них доручень і залишаюсь

з поважанням
ГЕНРИК КАНАРІЄФОГЕЛЬ
Торговля металів.

1-10

ПЕРЕМІШЛЬ.

Совієська діяльність може загрозувати „поряд-
кові публіцизму“. 19 молодих громадян села Висли-
п. Перемішля, перед кількома тижнями ввели до
Львівського Воєніського Уряду прохання асистиру-
вати новозапроваджене у Воєні совієське гн'здо. По дні-
гах, непереповнених очікуваннй дотали туди тільки
Urząd Wojewódzki Lwowski. Wydz. Społ. Polit. L. P. B.
25/529/37. Lwów 17. XII. 1937. Do Założycieli Stow. Gimn.
Sportowego T. wa „Solid“ w Wawie, do rak p. Mikolaja
Halupa. Urząd Wojewódzki Lwowski sa podstawi art. 26
prawa o stowarzyszeniach z dnia 27. X. 32 r. (Dz. U. R. P.
Nr. 94, poz. 804) nie uwzględnia podania o rejestrację stow.
wawzyszenia p. n. Gimn. Sportowe T. wa „Solid“ w Wa-
lawie, ponieważ jego istnienie mogło by spowodować na-
grozenie bezpieczeństwa, spokoju i porządku publicznego.
W szczególności Urząd Wojewódzki na podstawie przepa-
wadzonych dochodzeń ustalił, że założyciele tego stowa-
rzenia w życiu politycznym i pod państwczym stowarzys-
zeniem rozwijali by działalność niefidującą się porządku i
obowiązującym porządkiem prawnym i że statutom Od-
decyzyj niniejszej wolno wnieść odwołanie do M. Sprawy
Wewnętrznych przez Urząd Wojewódzki Lwowski w sta-
gu dni 14. tu po doręczeniu. Za wojewodę: Alfred Kłosa-
redca. Komentarz zażali. Проти такого рішення тини о-
сповити внесли відклики.

К.а.

ВНЕ ПОЯВИЛАСЯ У ПРОДАЖІ ІІ-ГА ЧАСТИНА
СПОМИНІВ СЕНІОРА УКРАЇНСЬКИХ ДІЯЧІВ
Д-РА КОСТА ЛЕВИЦЬКОГО

під наг.

УКРАЇНСЬКІ ПОЛІТИКИ

СИЛЬВЕТИ НАШИХ ПОСЛІВ І ПОЛІТИЧНИХ ДІЯЧІВ
27 портретів.

КНИЖКА КОШТУЄ ТІЛЬКИ ЗОЛ. 1.20, З ПЕРЕС. ІВ.
ЗАМОВЛЯТИ: „ДІЛО“, ЛЬВІВ, РИНОК 12, 11.

Хто не має 1-ої частини, нехай замовить швидко, бо ко-
жний вичерпується. Ціна 1-ої частини теж за 1.20
з пересилкою зол. 1.50.

СХІДНИЦЯ-БОРИСЛАВ.

Анкета в нафтових справах. Дня 16. п. м. відбув-
ся у нас анкета власників нафтових пилз у справі
нафтового закону, який мають внести у Парла-
мент Народного Дому виконанням востері, а й на ві-
перед Прескою, через брак місця у своїй книж-
ковні. Прибули на цю анкету виконанням Т.м. Д.
дояма“ у Дрогобичі Імх. Гаврилик та Імх. Антоном
Анкету відкрив голова Круга „Рідної Школи“ і на-
бугогетр Східниці п. Бобешко. Імх. Гаврилик вистав-
новий нафтовий закон, який мають внести і віднести
що він дуже вриадити би власники нафтові пилз
бо обмежовуи власність брати до 5. обсягу пилз
пропантати і т. п. Імх. Антоном у провіді, як у
сутні вислухали з великим зацікавленням присут-
ні і вранці Комітету й делегатів, за які пилз
д-р Ільницький і д-р Савойка з Дрогобичів: на те-
шля інтенсивно до обговорення асистирувати і відати від-
відні брошури для членів союму та парохію
У давнійшій провіді реферат обговорення закон, асисти-
абрати потрібні фонди на оборону асистирувати і
завував створити організаційний комітет, на який
виставляти би до праці на місці. Побачивши усе і
праці Імх. Антоном зацікавити свою провіді, на
того промовляти давній відносний організатор з Бис-
ко. Багато присутніх зверталися до промовляти і
тама щодо подробиць нового закону. Виставили
організаційний Комітет з самих енергійних промов-
Східниці, а п. Бобешком у провіді. Треба було
охайнувати, які вже перелік дали дати свої
кості й працьовитості і тепер перекинути у
лако піднялися.

Спорт.

УКРАЇНА — СВИТЕЗЬ.

Пригледуємо, що боксерський матч між двома
будеться в неділю, в год. 7. вересня у Сопоті
при вул. Ядловського. Цей матч буде

ЧОРНІ (ЛЬВІВ)—ПОГОНЬ (КАТОВИЦІ) 23 вересня

Перший матч галицький за окупів „Львів“ проти
Польщі відбувся в Катовах. Виграли львів'яни
хоч зовсім заслужено Чорні, для яких пера

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

ШАФКОВІ КУФРИ

закрита, ніж на постіль, коробки на ка-

морок та килими, багаторічні паси по ці-

нах найнижчий поручає

Рейтинг універсаль-

гальтерів

Дом. Сестрич 4. 2. робіт ф-ки „Салмакрана“

еа „РН.“

Детский Театр:

Вісник 30. 1. год. 8.30 поп. „Сіс“;

Вісник 31. 1. год. 7.30 „Отаросів“;

Вісник 32. 1. год. 7.30 „Отаросів“;

Вісник 33. 1. год. 7.30 „Отаросів“;

Вісник 34. 1. год. 7.30 „Отаросів“;

Вісник 35. 1. год. 7.30 „Отаросів“;

Вісник 36. 1. год. 7.30 „Отаросів“;

Вісник 37. 1. год. 7.30 „Отаросів“;

Вісник 38. 1. год. 7.30 „Отаросів“;

Вісник 39. 1. год. 7.30 „Отаросів“;

Вісник 40. 1. год. 7.30 „Отаросів“;

Вісник 41. 1. год. 7.30 „Отаросів“;

Вісник 42. 1. год. 7.30 „Отаросів“;

Вісник 43. 1. год. 7.30 „Отаросів“;

Вісник 44. 1. год. 7.30 „Отаросів“;

Вісник 45. 1. год. 7.30 „Отаросів“;

Вісник 46. 1. год. 7.30 „Отаросів“;

Вісник 47. 1. год. 7.30 „Отаросів“;

Вісник 48. 1. год. 7.30 „Отаросів“;

Вісник 49. 1. год. 7.30 „Отаросів“;

Вісник 50. 1. год. 7.30 „Отаросів“;

Вісник 51. 1. год. 7.30 „Отаросів“;

Вісник 52. 1. год. 7.30 „Отаросів“;

Вісник 53. 1. год. 7.30 „Отаросів“;

Вісник 54. 1. год. 7.30 „Отаросів“;

Вісник 55. 1. год. 7.30 „Отаросів“;

Вісник 56. 1. год. 7.30 „Отаросів“;

Вісник 57. 1. год. 7.30 „Отаросів“;

Вісник 58. 1. год. 7.30 „Отаросів“;

Вісник 59. 1. год. 7.30 „Отаросів“;

Вісник 60. 1. год. 7.30 „Отаросів“;

Вісник 61. 1. год. 7.30 „Отаросів“;

Вісник 62. 1. год. 7.30 „Отаросів“;

Вісник 63. 1. год. 7.30 „Отаросів“;

Вісник 64. 1. год. 7.30 „Отаросів“;

Вісник 65. 1. год. 7.30 „Отаросів“;

Вісник 66. 1. год. 7.30 „Отаросів“;

Вісник 67. 1. год. 7.30 „Отаросів“;

Вісник 68. 1. год. 7.30 „Отаросів“;

Вісник 69. 1. год. 7.30 „Отаросів“;

Вісник 70. 1. год. 7.30 „Отаросів“;

Вісник 71. 1. год. 7.30 „Отаросів“;

Вісник 72. 1. год. 7.30 „Отаросів“;

Вісник 73. 1. год. 7.30 „Отаросів“;

Вісник 74. 1. год. 7.30 „Отаросів“;

Вісник 75. 1. год. 7.30 „Отаросів“;

Вісник 76. 1. год. 7.30 „Отаросів“;

Вісник 77. 1. год. 7.30 „Отаросів“;

Вісник 78. 1. год. 7.30 „Отаросів“;

Вісник 79. 1. год. 7.30 „Отаросів“;

Вісник 80. 1. год. 7.30 „Отаросів“;

Вісник 81. 1. год. 7.30 „Отаросів“;

Вісник 82. 1. год. 7.30 „Отаросів“;

Вісник 83. 1. год. 7.30 „Отаросів“;

Вісник 84. 1. год. 7.30 „Отаросів“;

Вісник 85. 1. год. 7.30 „Отаросів“;

Вісник 86. 1. год. 7.30 „Отаросів“;

Вісник 87. 1. год. 7.30 „Отаросів“;

Вісник 88. 1. год. 7.30 „Отаросів“;

Вісник 89. 1. год. 7.30 „Отаросів“;

Вісник 90. 1. год. 7.30 „Отаросів“;

Вісник 91. 1. год. 7.30 „Отаросів“;

Вісник 92. 1. год. 7.30 „Отаросів“;

Вісник 93. 1. год. 7.30 „Отаросів“;

Вісник 94. 1. год. 7.30 „Отаросів“;

Вісник 95. 1. год. 7.30 „Отаросів“;

Вісник 96. 1. год. 7.30 „Отаросів“;

Вісник 97. 1. год. 7.30 „Отаросів“;

Вісник 98. 1. год. 7.30 „Отаросів“;

Вісник 99. 1. год. 7.30 „Отаросів“;

Вісник 100. 1. год. 7.30 „Отаросів“;

квартету. 20.35, 21.00 Спортсменів вістки, 20.40, Політ. огляд, 20.50 Веч. денник, 21.15 Гумор на пензурі, 21.45 Форт. ре-
септаль Ка. Аро, 22.25 Леска музика в пл.,
22.50 Ост. вістки, 23.00 Колірові серпенти-
ни, легка слово-муз. ауд. Юр. Топи.

Понеділок, 31. січня 1938

6.15—8.00 Рамішня аудіція. 11.15 Для
шкіл: „Що я бачив в Ін-ї гутірка для
старших дітей, а ін. мучивою, 11.40 У
римарським вестаті, 12.08 Полуліна
ауд. 12.45 Двох: Вольончеловий кон-
церт оп. 104 (Каскадо в орк.) в пл., 14.25
Розр. музика в пл.; 14.55 Біржа; 15.00
Трохи пісні, трохи слова, відомі на
лісти; 15.20 Вісник вістки в міста та про-
вінції; 15.30 Голос. вістки; 15.45 З вісню
до вісню; 16.15 Орк. концерт; 16.50 19.50
Актуальна гутірка; 17.00 Найбільш е-
лектирні: орк.; 17.15 Концерт солісти:
Евгенія Заричка сопран, Я. Фогаліна
форт.; 17.50 18.50 Спортсменів гутірка та
вістки; 18.10 Північні вісники та вістки
анімо; 18.20 Грає Яна Гайфон, гр. пл.;
18.35 Регіоналізм у літературі; 19.00 Га-
вола аудіція; 19.30 Громадський ак. аудіція;
(про суди привітання); 20.00 „Роз. та мо-
ло“ муз. огляди в січні; 21.40 Літер.
новини; 22.00 Симф. концерт, орк., форт.
(у прог. творів Равеля), 22.50 Ост. віс-
ки; 23.00 Танцюва музика в пл.

Вівторок, 1. лютого 1938.

6.15—8.00 Рамішня аудіція. 11.15 Для
шкіл: Репортаж із Холкова; 11.40 Грає
Вілім Примкова, пл.; 12.03 Полуліна
ауд.; 12.45 Бетовен; Симфонія ч. 7, пл.;
14.25 Музика в пл.; 14.55 Біржа; 15.00
Фрагм. повісті Івана Ляма: „Голови до
поколоті“; Музика в пл.; 15.25 Вісник
вістки в міста та провінції; 15.30 Голос.
дарські вістки; 15.45 Муз. огляди: ауд.
для старших дітей; 16.05 Фил. гол. ак-
туалі; 16.15 Розр. концерт, орк.; 16.50,
19.50 20.55 Актуальна гутірка; 17.00 „А-
мериканський Тибетом“; 17.15 Сін. ре-
септаль Івон де Марк Аду, баритон, у супр.
форт.; 17.50 Італія шпиль вісники; 18.00
8.50 Спортсменів вістки; 18.10 Мотив; 18.20
Бетовенський в італійській пісні. Бетовен-
ська сопр., у супр. форт.; 18.35 Для се-
ла: Що треба робити у випадку хуліган-
ської атаки; Хлб. скринька; 18.40 Шлях-
ком Бескомом на Бабину Гору; 18.55
Програма на завтра; 19.00 „Десять за-
слуг і два проступки К. В. Вуйчильського“
літер. весті; 19.30 Хор у супр. форт.;
20.00 „Европа театральна“ слово-муз. ауд.
20.40 Прогноз погоди; 20.55 Веч.
денник; 21.00 Симф. концерт в Вал. Теат-
ру у Львові; 22.00 Танк. музика; 22.50
Ост. вістки; 23.00 Концерт бажань; 24.00
—1.00 Танк. музика в пл.

ЗАКОРЛОННЕ РАДІО.

Неділя, 30. січня 1938.

ВЕРЛІН 9.30 16.00 18.00 Розр. музика,
19.15 20.00 21.00 Концерт військ. оркестру;
ВІЛГОРОД 18.15 20.00 Пісеньки; БРЮ-
СЕЛЯ ФІЛІМ 21.00 22.00 „Казки“ оп.
Достали; ВУДАПЕНІТ 12.30 Симф. кон-
церт, 17.00 Пін. музика, 18.15 Сін. 22.40
Військ. орк.; ВІДЕНЬ 11.45 12.00 Кон-
церт симф. орк., 15.40 Концерт квартету,
19.30 Виступ Вінер Зентершток, 20.00
21.00 Вісник до Вісню, концерт орк.,
квартет орк., 22.30 Танк. музика; РО-
ПІНІ 18.00 Концерт хор; МІЛАН 17.00
18.00 Розр. концерт, 21.00 22.00 „Північ-
ні“ оп. Лепара; ПРАГА 9.00 „Місця Папе
Марцелі“ Палостіні, 15.30 Розр. кон-
церт, 17.35 Нім. ауд.; Сін. 20.10 21.05
Розр. прог.; РАДІО ПАРІ 17.45 18.00
19.00 Симф. концерт, 20.30 Равальські гі-
тари; РІМ 17.00 18.00 Симф. концерт,
22.25 Музика та пісеньки; СОФІЯ 18.00
Пісні, 18.15 Леска музика та пісеньки,
19.00 Ром. концерт, 21.00 Оп. мольдів;
ФІЛОРЕНТІЯ 16.30, 18.00 „Фалора“ оп.
Джордана.

Понеділок, 31. січня 1938.

ВЕРЛІН 15.35 Муз. до біснєт, 19.10
Симф. 19.45 Веч. гол. 20.00 Розр. кон-
церт, 21.00 Веч. гол. ауд. (символічн.,
оп. форт., гітари); ВІЛГОРОД 20.00
21.00 22.00 Опера; ВУДАПЕНІТ 18.30
19.00 Пін. музика, 20.10 21.00 22.10 Симф.
концерт; ВІДЕНЬ 11.25 Нім. музика,
17.10 Форт. ресепталь І. Роггі, 17.35 Муз.
трон Р. Грейфа, 18.55 19.00 20.00 21.00
22.00 „Альма“ оп. Верлі; ДАВІДІЛІНІ-
ЗЕНТЕР 18.00 Нові пісні на хор, 20.10
Симф. концерт, 21.20 Концерт філія;
КОПІНІ 18.00 Для Закарпаття; МІЛАН
17.15 Форт., 21.00 22.00 Симф. кон-

церт, 22.15 Комедія; ПРАГА 15.15 18.10
Розр. концерт; РАДІО ПАРІ 21.15 Сін.,
21.45 Розр. музика, 21.30 22.00 23.00 24.00
Опера; РІМ 17.15 20.30 Розр. музика,
21.00 22.00 23.00 „Золото Риму“ оп. Ва-
гнера; СОФІЯ 19.00 Сонати, 19.45 20.00
Сін., 20.15 21.00 Симф. концерт, 21.30
Веч. нар. пісні.

Вівторок, 1. лютого 1938.

ВЕРЛІН 15.00 18.00 Розр. концерт, 19.10
Фр. композиторів, 19.45 Веч. гол. 20.00
Сереєлі, ВІЛГОРОД 20.00 Пісеньки;
БРЮСЕЛЯ ФІЛІМ 21.00 22.00 „Казки“
оп. Віста; ВУДАПЕНІТ 12.05 Форт.,
13.30 21.30 22.00 Пін. музика, 19.00
Орк. концерт, 20.00 Сін. (Геле — Фран-
ц); ВУДАПЕНІТ П. 19.00, 20.00 21.00
22.00 „Корабель-марше“ оп. Вагнера;
ВІДЕНЬ 10.50 Сонати (у прог. „Гонимі“
Мусоргського), 19.49 Астр. шп. концерт
(астр. нар. музика, сін.), 20.45 21.00
„Любов перед судом“ вест. ауд.; КЕНІГ-
БЕРГ 19.10 20.00 21.00 „Нічмі“ оп. Д.
Альбера; КОПІНІ 18.00 Слов.-гол. ауд.
ЛІВІНІЦ 19.25 20.00 21.00 „Лукія в Ла-
мермуру“ оп. Домініні; МІЛАН 17.15
Лінійні танки, 20.30 Розр. музика, 21.00
22.00 23.00 24.00 „Оталія“ оп. Верлі;
ПРАГА 17.40 Форт., 18.10 Нім. вест.; Гу-
терра, Пін., 21.00 Орк. концерт, 22.15
Танк. музика; ПАРІ ПІТІ 21.30 22.00
23.00 „Фалора“ оп. Бетовена; РАДІО
ПАРІ 21.15 Камер. концерт, 21.15 22.00
23.00 „Північ“ драма на сцен. Арістофа-
на; РІМ 17.15 Сопран, форт., 21.00 22.00
Вісн. орк., 22.20 Казки; СОФІЯ 19.00
Сін., 19.45 20.00 Камер. музика, 21.00
22.00 Веч. концерт.

Подяка.

Повітряним військом після смерті
Нашого Батька і Діти бл. п. ОНУФ-
РІЯ ВЕРГУНА, шкільного Довеславця
сказавмо всім тим щирою волею, що за-
життя Покійного прийшли до нього а по-
тійку, а по смерті віддали поклади його
таїмним осянком кімнати п. осянком
грудцями воліючи „Найжж Вам буде
Вог на дорож, на кожній шкіль. на пере-
вожі.
Діти і внуки.

Краснополя, в січні 1938.

БІРЖА.

Львів, 29 січня 1938

Гроші.

Купно-продаж: Бельгі беззв. 89-90
88-97, Польні американські 5,97-59, 5,95-60
Лолари канад. 5,97-60—5,95-60, Філіппин
гол. 295-17—291-45, Франки фр. 174-2—
16-99, Франки швейцарські 192-95—191-45,
Фунти англ. 26-46—26-30, Гуддені данч.
100-20—99-80, Корони ч. 17-60—16-90 Ко-
дан. 118-14—117-30 Кор. норв. 13-98—
13-00, Корони шв. 136-38—135-40, Ліри-
Італ. 21-60—20-80, Марки фінлянд. 11-69
—11-75, Марки нім. 109-00—108-00 Пін-
дінгів австр. 99-20—98-20, Тел. Авія 94-20
—25-95, Марки нім. ерібіні 117-00—113-00

Личі.

4 і пів проп. внутр. 65-38, 65-50, 3 і пів
1 см. 81-00 неопт. 3 поз. ін. „см.
81-25 серіанент. 3 конверс. 68-75 прем
дод. 41-90, 4 консол. 67-00

Папери.

Банк Польський 117-30 Цукор 37-00,
Вугля 31-25, 31-00, Лізало 63-50, Мод-
жеві 14-00, Островець 55-50, Старатоніч
38-25, 38-00, 38-25, Габсбург 49-75.
Тенденція неоптимістична.

ЦІНИ „МЯСЛОСОЮЗУ“

Львів, 29. січня 1938 р.

1 кг. масла десерт. бльок без оп. 2-95 зол.
1 кг. масла бльок. вкл. а опак. 1-00 зол.
1 кг. масла еск. вкл. а опак. 3-00 зол.
молоко 16—17 сот.
яйця (копа) 5-30 зол.
Тенденція здержана на молоко і масло,
на яйця знижкова.

ОПОВІСТКИ.

Замість вінка на могилу Антона Лу-
канивича. гол. голови Філія „Рідної
Школи“ в Турні і С. і гол. голови Філія
„Прогреси“ в Бібрі, Олена а Лукино-
вичів Липанська а доглядою; Довго Лу-
каничів а родиною; Євгена а Лукино-
вичів а родиною; Михайло Лукино-
вичів а родиною склали по 25 зол. „Рід-
ної Школи“ а на конквільний дар „Про-
греси“ — разом 50 зол.

Звичайні Загальні Збори Українсько-
го Лікарського Товариства у Львові.
Згідно з статуту У. Л. Т. про-
голошено ХХІІІ. Звичайні Загальні
Збори Українського Лікарського Товари-
ства у Львові, що відбулись в субо-
ту 12. лютого 1938 року у Львові в до-
маші Товариства вул. Північній ч. 7, і п.
Початок Зборів год. 8.30 уночі, оскільки
жодя в год. 6-й не зважало потреби
сильності членів, Загальні Збори відбу-
лись в той самій домі, а тим самим
порядком нарад а год. 6.30 та їх рішення
будуть пріоритетні, без огляду на
число ухвалених до голосування при-
йнятих членів. Порядком нарад: 1) Від-
криття Зборів, 2) Вітання протоколу
попередніх Загальних Зборів, 3) Звіт:
а) Голови а діяльності Товариства за
1937 рік, б) Діяльність Філія Товариства,
в) Генерального секретаря, г) Контроль-
ної Комісії, 4) Дискусія над звітами та
ухвалення абсолютної уступальною Ви-
даною, 5) Вибір: а) Голови та нового Ви-
даною, б) Контрольної Комісії, в) Редук-
ційного Комітету, 6) Реферат: Направив
праці УЛТ. в 1938 році, 7) Висновки та за-
писки. — За Висновки У. Л. Т. Д-р Максим
Музика, голова, Д-р Осип Філас, секре-
тар. 250

Тільки оголошуючись у
„ДІЛІ“
можете успішно продати, купити або
заміняти реальність.

КУПНО - ПРОДАЖ

ЗАЛІЗНІ ПЕЧІ польські Ватра, чистий
Метер Меркур, омаїно, Речітер, Ле-
говія 37. 21 3—3

ІВАН ЗЕЛЬТЕНРАЙХ Львів, пл. Марія-
ська 5 прод. найкращі гарні виро-
би зі золота і срібла. 2318 16-16

НОВА ГАЛІАНТЕРІЯ Євген Буданов-
ський, Станіславів, ратуш. поручає
різного роду галіантерійні артікули. 2320 12-30

НАЙНОВІШІ сталеві, Італій, тапчани,
комбінанції шафи, найкращі, Бріж,
Львів, Требульська 16. 261 1-3

ПОМАРАНЧЕВУ ШКІРКУ купуюче по
80 сот. за 1 кг. „Продукція“ Північній 16
і склади „Народної Торговлі“ у Львові. 1-1

НАУКА

ЕКСТЕРНІСТІ! Виснаж леві а покла
вкладі математики до гімн. матурі.
Зголошення а почт. маркою на відплату
до Адм. „Діла“ під Математику. 203 2-3

ШКОЛА КРОЮ ЖІНОЧОГО а правом ви-
давання олімпот, ведена париським мо-
делістом ВІНДЕРОМ, диліомовним у
Парижі Дрезні, Вілія. Професор патро-
нату. Приймає випос — підлявці. —
Львів, Особливіх 12. 186 9-12

ШУКАЮТЬ ПРАЦІ

ЗРЕДУКОВАНА учитьтальн. без засобів
до життя просить зможнебуду заняття
Зголошення під „Праця“ до „Діла“. 268 1-1

НАДУТЬ ПРАЦЮ

СПИТАЙ нас, як і чим навівт тепер до-
бра заробити. Nowości Praktyczne, War-
szawa, Złota 37/34.

РІЖНІ

БІБЛІОТЕКА вашу фахово зосаїнує,
роздає абсолютні бібліот. школи. „Лі-
до“ — Астор. 269 1—2

ШЛЮБНІ, БАЛЕВІ СМОНІНГОВІ УБ-
РАННЯ, ВИПОЗИЧАЮ, ЛЬВІВ ПЛ. ТЕ-
ОДОРА 4. 2729 10-10

Присилайте передплату!

Галицький Магазин Новин

Львів, Галицька 15

власнотвору

Дешеві Білі Дні

з 30% знижкою цін

Для прикладу кілька цін:

Полотно	зол. 0.55	Пощенина мериж.	1.80
Шифон	0.90	Простирала кофроні	4.35
Зефір сир.	0.60	Обрусове біле	1.90
Попеліна на сорочки	1.20	Обрусове колірне	2.20
Сирій шовк	1.10	Ручники купальні	0.50
Перкаліна колір.	0.70	Ручники вафельні	0.30
Димка на підштанці	0.70	Опірки	0.40
Полотно на простирала	1.30	Сарафани	0.20
Вовни шир. 90	1.05	Хустинки до носа	0.15
Шифон постел. шир. 90	1.—	Флітцели білизнина	0.60
Шифон постел. шир. 150	1.70	і багато інших.	

УВАГА: 3 нагоди „Білих Днів“ про даємо великі благодатні товари 20% дешевше. — Замовлення з провінції полагатимемо за поштовою післяплатою.

ВІСНІ ПЕРА напраздане дешево, со-
дливо „Пресня“ Львів, тепер Шейно-
хи ч. 1. 210 2-10

ПРОПУКЛИВІ БАНДАЖІ гумові, чот-
репані, шпикові, проти усунування матиї під
гарантією виконує відоме УКР. ОРТОПЕ-
ДИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ ІВАНА УГРИЗА.
Львів, вул. Вірменська ч. 15. 2041 25-100

ШАФГАЗЕН, ЛЬОНЖІН, ЗЕНІТ, ОМЕ-
ГА, ДОНСА та ін. годинники найпре-
дизніше направили фірма П. Карпінеш.
Домініканська 7. Купувати золоті, срібні.

ПАНСІОН „VITA“, Живець Черче в д. 1.
травня до ампізму, комфортабельно урідже-
ний з кухонним начинням і постійною
постілью. Власна відомість Левадівка.
вул. Жарки ч. 96 у п. Кипи. 200 1-3

ЛІКАРСЬКА ПОМІЧ

Спец. шкірн. венер. недуг і косметики

Др. ФІШЕР

6 лікар (асистент) Клініки у Берліні. Пра-
ці, Відні орд. КІЛІНСЬКОГО 3 (напроти
Від. Каварі) тел. 251-68. 2143

ЛІКАР

Володимир Лазорко

ординує у внутрішніх недугах
Львів, ул. Мучна 10
(біля Личаківської).

Косметичний Інститут і Лабораторія

Д-ра О. тушицького

Львів, вул. св. Софії ч. 3. Тел. 205-28.
УСУВАЄ: аномалії пера, прогоса-
тивні, пігменту, волосся, бляхи,
дубові по вісці і плями. Масаж,
тривале усування морщин, жи-
лків і відморожень аномально мето-
дою. Тривале усування оволосін-
ня ніг катафорезом. Сталі руми-
ші підкріплені запущуванням крас-
ки (татування). Урядово затвер-
джені косметичні курси закордон-
ної програми. 6-10

оголошення.

Нупуйте тільки знаної доброти
ГОЛЮБСЬКІ ДЕЛІКАТЕСОВІ СІРКИ
ЕМЕНТАЛЬСЬКІ лагідні в смаку,
ТИЛЬЖИЦЬКІ пікантні в смаку,
КИМІНКОВІ служать доброму травленню
САРДЕЛІВІ побуджують апетит
з назвою „РОТР“, бо це товар поживний
і дешевий. Вистерігайтеся фальсифіка-
ції. Домагайтеся всюдн, замовляйте
у фірмі „ROTR“, Delub, Pomorze.

Виключна продаж
ЕЛЕКТРО — РАДІО — ОПТИКА

І. Дойтшер

СТАНІСЛАВІВ, Гославського 11 а.

Білиз- ПОЛОТНО Посте-
няне леве

Р. М. ГАВЗНЕР

Львів, Ягайлонська ч. 15.

Поручає матеріали на
ШЛЮБНІ ВИПРАВИ
СТОЛОВІ ГАРНІТУРИ

найліпших виробів кравчих і за-
кордонних по приступних цінах.
Обслуга також в українській мові.
3-11

ФОРТЕП'ЯНИ, ПІЯНИНА
світової марки

Б. СОММЕРФЕЛЬД

Експорт: до Англії, (Steinway
& Sons-London) Америк, Фран-
ції, Голандії, Палестини, Шве-
ції, Цейлону і т. д.

включно заступництво:

С. Новацький

Львів, вул. Пілсудського ч. 17.

КІР

Львів, Усейного 6

Тел. 280-88

Станіславів, 3-го Мал 4.

П Л Я Н И
КОШТОРИСИ
Б У Д О В И.

НА КАРНАВАЛ фрак, smoking та всяку іншу аксесуар гардеробу постачає
в Львові і доставляє в усіх матеріалів **В. Хомин** Львів, Домініканська ч. 11.
Тел. 283-93.

УКРАЇНСЬКИЙ ТЕХНІЧНО-ГОСПОДАРСЬКИЙ ІНСТИТУТ ПОЗАОЧНОГО НАВЧАННЯ

приймає безперервно впису студентів та курсантів на:

1. ВИСОКОШКОЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНО-КООПЕРАТИВНИЙ ВІДДІЛ. 4 роки. Дас всесвітню фахову освіту, необхідну для праці в кооперативних і про-
мислових умовах та приватних підприємствах.
2. ВИСОКА ШКОЛА ПОЛІТИЧНИХ НАУК. 3 роки. Підготує до громад-
ської, політичної та журналістичної діяльності.
3. ВИСОКІ КУРСИ ГРОМАДСЬКОЇ АГРОНОМІЇ. 1 рік. Досконало навчатиме
про форми і методи пореволюційної громадсько-агрономічної праці серед
українського населення.
4. ТЕХНІКУМ СІЛЬСЬКО-ГОСПОДАРСЬКОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ. 2 роки. Дас
фахові знання з різних галузей промисловості, що працює на с.-г. се-
рови.
5. ВИЩІ КУРСИ УКРАЇНОЗНАВСТВА. П'ятого року. Систематично опи-
сують про минуле і сучасне України та українського народу, його
культури, мови і підстави матеріального добробуту.
6. КУРСИ БУХГАЛТЕРІЇ. 1 рік. Підготують експертів для праці в уст-
носах і підприємствах.
7. КУРСИ МОВ: англійської, німецької та французької. Уможливають озна-
вати світої мови для користування чужомовною літературою і проес-
сою.
8. КОРОТКОТЕРМІНОВІ КУРСИ: а) Психіатрія, б) Американське проес-
сове психіатрія, в) Садівництво, г) Гороскопство, ґ) Консервація та пере-
роблення саломини й гороскопів, д) Оброблення шовку, е) Микробиологія,
Радіотехніка, ж) Фотографія, з) Теорія музики.

Жадайте проспекти з програмами, правилами вступу і таксами осві-
ти в світої мови для користування чужомовною літературою і проес-
сою. Можна замовляти також лише самі підручники. Ціна їх
вільно безплатно. Прохання надіслати на адресу: Ukrainsky Technichno-
podarsky Institut, Padebrady, Zamek, Tchechoslovakia.

Наш пропагандовий тиждень

від 31. I. — 28. II. це справжня
премія для наших консументів.
Продаємо в тім часі наймодніше
білля на 1938 р. з 15% опустом з
наших постійних цін. Ось кілька
цін: Сорочки мужеські попелінові
4.95, підштанці довгі, дуже три-
ні, димкові 2.50, жіночі сорочки 1.65
і 2.50. Фабрика білля „АСТРА“.
Львів, Симстуська 2.

Вн. ліній
Решту
НОВАТОР
НОВАТОР
ФАМОЗА
Львів, Симстуська 2.

Приписові почтові друки і книжки до вжитку ча- сописів

якими кожне видавництво послуговуєть-
ся можна купити в Адміністрації „Діло“
Львів, Рипок 10. Для провінції вивла-
мо за післяплатою.

Ціна друка:

Zawiadomienie wysyłkowe 1 пр. 6 сот.
Gazetowa kasażka nadawcza
оправлена (200 картон) зол. 3.50
Kasażka rozsyłkowa
на 480 урядів зол. 2.50
на 960 урядів зол. 5.—

БРИТВИ

найліпші, гарантовані, світових
марок продає по найнижчих цінах
оказійно фірма

С. ФЕДЕР

Львів Коперника ч. 15 а
" Симстуська ч. 7
" Галицька 16

ПЕРЕДОВА

Фабрика фортеп'янів і піаніно

Т. Беттінг і С-ка

Лешно познанське
поручає інструменти недосажної
якості — Найдешевше купити
безпосередньо у фабриці.
1687 29-30

Казіть НАЙВІЗНАТОМІШО
ЦЕРНІ для
НОВОРОДКІВ
і ВЕМОЖАТ
принадлеж-
— після —
переплату

Антикаря Візля

І для дітей
головна праця

Він мілісній

перемислю

НАСІННЯ

ГОРОДОВИНИ

ЦВІТІВ

І ПАШ

по найнижчих цінах

Едмунд Рідль

Львів, Ругоського 1 Тел. 241

Меблеві матеріали, тканини,
матраци, тапки, шапки
і т. д.

Проектування і виконання
компактного внутрішнього
заселення та інших робіт

Т. Хисяк і С-ка

Львів, пл. Свободи 1

Тел. 2408 і 2409

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО“.

Розмір часопису: 3 текстові шпальти і 4 оголошенні шпальти

1 мм. одношпальтовий або його місце в руб-
риці оголошень зол. 0.25
1 мм. одношпальтовий в товсті і новинах зол. 0.60
1 мм. одношпальтовий на першій сторінці зол. 0.80

Дрібні оголошення від слона:
матримоніальні і приват. кореспонденція по
купи, продаж, винаєм і т. п. зол. 0.15
шукаючи праці зол. 0.10
слова тобтом друком подвійно. зол. 0.05

Остання сторінка 1/1
Остання сторінка 1/2
Остання сторінка 1/4
Остання сторінка 1/8